

فصلنامه فرهنگ رضوی

فصلنامه فرهنگ رضوی بهای این المثلی فرهنگی هستی امام رضا (ع) نیز
سال اول، شماره ۱، شماره مسلسل ۱، زمستان ۱۳۹۲، قیمت ۳۰۰۰ تومان

تگاهی تحلیلی به تصحیح خداشناسی مردم توسط امام رضا (ع) اسلام
رضا اکبری

موضع امام رضا (ع) در قبال حرکت‌های سیاسی علویان در زمان عباسیان
جلال درخشنده محمد Mehdi Hosseini Farzani
مطالعه ارتیاط‌شناختی جشنواره ویلاک نویسی رضوی

مجید میریانی
امام حسین (ع) اسلام و حماسه عاشورا در فرهنگ رضوی
محمد رضا جواهری

مفهوم و معنادیق خبات از دیدگاه امام رضا (ع) اسلام
عزتی رحیمی
امام رضا (ع) اسلام در مواجهه با اندیشه و عمل واقفیان

سید عبدالکریم حسن پور

^{۴)} امام حسین و حجاسته عاشورا در فرهنگ رضوی

محمد بن خلاد حفظه الله

۱۰

۱۰۷

لهم إنا نسألك ملائكة حفظك من كل شر ونستعين بك على كل خير

مقدمه

قیام امام حسین[ؑ] و حماسه حسینی در برداشته بردن قلعه، سه ایل و جلوه دان
برای نسانده در وکالتان، مفادت و رستگاری است. چون این سام داری طبقت ها
و استعداد بیان افراد راشد و خودسازی و پیاده روی و حرکت و تحول است، شناخت
ایده شخصیت رهبر قیام و آنکه او اندیشه و رفتار سازنده این حماسه سرگرد
منظر الهی حضرت مسنه[ؑ] برای پیغمبرداری این استعدادها و پیروی از این
سوء حسنه و برمابدی، هشتگزاری و سپاهیان تقدیر نساندها و اهداف مقامات
نهشت با ابداله الحسین[ؑ] خبرورت دارد.

بینین منع برای آنکه از آنچه در کنیا گفته، کلام اهل بیت[ؑ] است و
متش غریب تواریخ روزگاری مأثور در حدیث صرف پایه نهجه است. و قالع
از نکاتی بدل الشهاده امام حسین[ؑ] از سخنان اهل بیت[ؑ] بیان شده است و مجموعه
احقاوت اهل بیت[ؑ] در ارتباط با تاریخ عاشورا و تکالیف و وظایف مسلمانان،
دقیق غریب منع عاضورا بیرونی است. صرفت اهل بیت[ؑ] از الشهاده و احراز پاک
بوده، ز این رو برای درک حقائق تاریخ عاشورا رستولیت های سلمانی باید به کلام
أهل بیت[ؑ] رو آورده و به آن خدمت کرده و ز این پوره برها هاشمیین اسلام از اهل
بیت[ؑ] عالم آلمع است اما شهید عراستان امام رضا[ؑ] از جد محبوس شهید کرده امام
حسین[ؑ] سخر گفته در تاریخ عاشورا و رسالت پیغمبر اهل بیت[ؑ] را تغورش داده.
بنابراین فرهنگ و معرفت رضوی منبع معجزه و مردم اعتماد برای حرب لشکری هاشمی هاشورا
و کشف واقعیت ها و فهم مسلویت های اساله اها در رساناط را مسد الشهاده[ؑ] است. مسئله
مه و اصلی این برشمار، شناخت شخصیت حسینی و وظیف پیروان، است. امام
حسین[ؑ] چه شخصیتی داشته و جیفت ها و ایثار های این شخصیت چه بوده است؟ این
آنچه است الی چه ویگن های دانند از این که حماسه حسینی را بجاگه کرده است اما

مسجدین وظایف رهروان سید سهند^{۱۸} بیست، یلمیان پستان اسرور رفره تایران
تاریخ به وظایف برجهاده هارید و به باید نکنند^{۱۹} باسخ همای این پرمش ها که تدبیرگر
دو مسئله بیانی این تو شمار هستند در ارادت امام و شیعیان یعنی است: تو این مقام
معن شده است «ادویت (ضیو) از دوست منبع و مخد حدیث معصر استخراج و
نکنندما فی تمام دری آن تبیین شود در الواقع در این تو شمار ابعاد حیات و فردگانی امام
حسین^{۲۰} حمامه عالیور و ولیف سرگواران ابا خدیان الحسین^{۲۱} ام دیدگاه
کلم المحقق صنیع موسی ارجح^{۲۲} آشکار من تولد

امام رضا^{۲۳} و وزیری های امام حسین^{۲۴}

بر عین از وزیرگاهی شاعری و ابداع شخصیت الهی امام حسین^{۲۵} درون حادیت و
فرمودگ رضوی وجود دارد و در این و مدلی در این احادیث با جایگاه عالی و میراثی
رعن شهستان و سوا آزادگان جوان استان من شروع

رویش گوشت و قانون پیامبر^{۲۶}

از اندیشه‌مندانی حسین بن داود^{۲۷} رویش گوشت و خون سنت افسانه ای این رخنا
حضرت محمد^{۲۸} است، حسین^{۲۹} نمی‌گذرد از زنی شیر نوشیده است، اسلام رضا^{۳۰} نمودند
آن ایشی اسما کلان یزتی به الحسین یلقصه لاله پیشنه پیختند و لوله برخانع من ایشی
حسین^{۳۱} را نمود پیامبر اسما من تورند و پیامبر راشق را در مدار او من کنایت پس من مکنند و
به دهان اکتف سرگرد و از هیچ و نیش شیر نهش^{۳۲} (کتبیه لاری، ج ۱۸۰، ج ۱۸۱، ج ۱۸۲، ج ۱۸۳)
مجلسی ۱۹۳۰، ج ۱۹۳، ج ۱۹۴، ج ۱۹۵، ج ۱۹۶، ج ۱۹۷، ج ۱۹۸، ج ۱۹۹، ج ۲۰۰، ج ۲۰۱، ج ۲۰۲، ج ۲۰۳، ج ۲۰۴، ج ۲۰۵، ج ۲۰۶، ج ۲۰۷، ج ۲۰۸، ج ۲۰۹، ج ۲۱۰، ج ۲۱۱، ج ۲۱۲، ج ۲۱۳، ج ۲۱۴، ج ۲۱۵، ج ۲۱۶، ج ۲۱۷، ج ۲۱۸، ج ۲۱۹، ج ۲۲۰، ج ۲۲۱، ج ۲۲۲، ج ۲۲۳، ج ۲۲۴، ج ۲۲۵، ج ۲۲۶، ج ۲۲۷، ج ۲۲۸، ج ۲۲۹، ج ۲۳۰، ج ۲۳۱، ج ۲۳۲، ج ۲۳۳، ج ۲۳۴، ج ۲۳۵، ج ۲۳۶، ج ۲۳۷، ج ۲۳۸، ج ۲۳۹، ج ۲۴۰، ج ۲۴۱، ج ۲۴۲، ج ۲۴۳، ج ۲۴۴، ج ۲۴۵، ج ۲۴۶، ج ۲۴۷، ج ۲۴۸، ج ۲۴۹، ج ۲۵۰، ج ۲۵۱، ج ۲۵۲، ج ۲۵۳، ج ۲۵۴، ج ۲۵۵، ج ۲۵۶، ج ۲۵۷، ج ۲۵۸، ج ۲۵۹، ج ۲۶۰، ج ۲۶۱، ج ۲۶۲، ج ۲۶۳، ج ۲۶۴، ج ۲۶۵، ج ۲۶۶، ج ۲۶۷، ج ۲۶۸، ج ۲۶۹، ج ۲۷۰، ج ۲۷۱، ج ۲۷۲، ج ۲۷۳، ج ۲۷۴، ج ۲۷۵، ج ۲۷۶، ج ۲۷۷، ج ۲۷۸، ج ۲۷۹، ج ۲۸۰، ج ۲۸۱، ج ۲۸۲، ج ۲۸۳، ج ۲۸۴، ج ۲۸۵، ج ۲۸۶، ج ۲۸۷، ج ۲۸۸، ج ۲۸۹، ج ۲۹۰، ج ۲۹۱، ج ۲۹۲، ج ۲۹۳، ج ۲۹۴، ج ۲۹۵، ج ۲۹۶، ج ۲۹۷، ج ۲۹۸، ج ۲۹۹، ج ۳۰۰، ج ۳۰۱، ج ۳۰۲، ج ۳۰۳، ج ۳۰۴، ج ۳۰۵، ج ۳۰۶، ج ۳۰۷، ج ۳۰۸، ج ۳۰۹، ج ۳۱۰، ج ۳۱۱، ج ۳۱۲، ج ۳۱۳، ج ۳۱۴، ج ۳۱۵، ج ۳۱۶، ج ۳۱۷، ج ۳۱۸، ج ۳۱۹، ج ۳۲۰، ج ۳۲۱، ج ۳۲۲، ج ۳۲۳، ج ۳۲۴، ج ۳۲۵، ج ۳۲۶، ج ۳۲۷، ج ۳۲۸، ج ۳۲۹، ج ۳۳۰، ج ۳۳۱، ج ۳۳۲، ج ۳۳۳، ج ۳۳۴، ج ۳۳۵، ج ۳۳۶، ج ۳۳۷، ج ۳۳۸، ج ۳۳۹، ج ۳۴۰، ج ۳۴۱، ج ۳۴۲، ج ۳۴۳، ج ۳۴۴، ج ۳۴۵، ج ۳۴۶، ج ۳۴۷، ج ۳۴۸، ج ۳۴۹، ج ۳۵۰، ج ۳۵۱، ج ۳۵۲، ج ۳۵۳، ج ۳۵۴، ج ۳۵۵، ج ۳۵۶، ج ۳۵۷، ج ۳۵۸، ج ۳۵۹، ج ۳۶۰، ج ۳۶۱، ج ۳۶۲، ج ۳۶۳، ج ۳۶۴، ج ۳۶۵، ج ۳۶۶، ج ۳۶۷، ج ۳۶۸، ج ۳۶۹، ج ۳۷۰، ج ۳۷۱، ج ۳۷۲، ج ۳۷۳، ج ۳۷۴، ج ۳۷۵، ج ۳۷۶، ج ۳۷۷، ج ۳۷۸، ج ۳۷۹، ج ۳۸۰، ج ۳۸۱، ج ۳۸۲، ج ۳۸۳، ج ۳۸۴، ج ۳۸۵، ج ۳۸۶، ج ۳۸۷، ج ۳۸۸، ج ۳۸۹، ج ۳۸۱۰، ج ۳۸۱۱، ج ۳۸۱۲، ج ۳۸۱۳، ج ۳۸۱۴، ج ۳۸۱۵، ج ۳۸۱۶، ج ۳۸۱۷، ج ۳۸۱۸، ج ۳۸۱۹، ج ۳۸۲۰، ج ۳۸۲۱، ج ۳۸۲۲، ج ۳۸۲۳، ج ۳۸۲۴، ج ۳۸۲۵، ج ۳۸۲۶، ج ۳۸۲۷، ج ۳۸۲۸، ج ۳۸۲۹، ج ۳۸۳۰، ج ۳۸۳۱، ج ۳۸۳۲، ج ۳۸۳۳، ج ۳۸۳۴، ج ۳۸۳۵، ج ۳۸۳۶، ج ۳۸۳۷، ج ۳۸۳۸، ج ۳۸۳۹، ج ۳۸۴۰، ج ۳۸۴۱، ج ۳۸۴۲، ج ۳۸۴۳، ج ۳۸۴۴، ج ۳۸۴۵، ج ۳۸۴۶، ج ۳۸۴۷، ج ۳۸۴۸، ج ۳۸۴۹، ج ۳۸۵۰، ج ۳۸۵۱، ج ۳۸۵۲، ج ۳۸۵۳، ج ۳۸۵۴، ج ۳۸۵۵، ج ۳۸۵۶، ج ۳۸۵۷، ج ۳۸۵۸، ج ۳۸۵۹، ج ۳۸۶۰، ج ۳۸۶۱، ج ۳۸۶۲، ج ۳۸۶۳، ج ۳۸۶۴، ج ۳۸۶۵، ج ۳۸۶۶، ج ۳۸۶۷، ج ۳۸۶۸، ج ۳۸۶۹، ج ۳۸۷۰، ج ۳۸۷۱، ج ۳۸۷۲، ج ۳۸۷۳، ج ۳۸۷۴، ج ۳۸۷۵، ج ۳۸۷۶، ج ۳۸۷۷، ج ۳۸۷۸، ج ۳۸۷۹، ج ۳۸۸۰، ج ۳۸۸۱، ج ۳۸۸۲، ج ۳۸۸۳، ج ۳۸۸۴، ج ۳۸۸۵، ج ۳۸۸۶، ج ۳۸۸۷، ج ۳۸۸۸، ج ۳۸۸۹، ج ۳۸۸۱۰، ج ۳۸۸۱۱، ج ۳۸۸۱۲، ج ۳۸۸۱۳، ج ۳۸۸۱۴، ج ۳۸۸۱۵، ج ۳۸۸۱۶، ج ۳۸۸۱۷، ج ۳۸۸۱۸، ج ۳۸۸۱۹، ج ۳۸۸۲۰، ج ۳۸۸۲۱، ج ۳۸۸۲۲، ج ۳۸۸۲۳، ج ۳۸۸۲۴، ج ۳۸۸۲۵، ج ۳۸۸۲۶، ج ۳۸۸۲۷، ج ۳۸۸۲۸، ج ۳۸۸۲۹، ج ۳۸۸۳۰، ج ۳۸۸۳۱، ج ۳۸۸۳۲، ج ۳۸۸۳۳، ج ۳۸۸۳۴، ج ۳۸۸۳۵، ج ۳۸۸۳۶، ج ۳۸۸۳۷، ج ۳۸۸۳۸، ج ۳۸۸۳۹، ج ۳۸۸۴۰، ج ۳۸۸۴۱، ج ۳۸۸۴۲، ج ۳۸۸۴۳، ج ۳۸۸۴۴، ج ۳۸۸۴۵، ج ۳۸۸۴۶، ج ۳۸۸۴۷، ج ۳۸۸۴۸، ج ۳۸۸۴۹، ج ۳۸۸۵۰، ج ۳۸۸۵۱، ج ۳۸۸۵۲، ج ۳۸۸۵۳، ج ۳۸۸۵۴، ج ۳۸۸۵۵، ج ۳۸۸۵۶، ج ۳۸۸۵۷، ج ۳۸۸۵۸، ج ۳۸۸۵۹، ج ۳۸۸۶۰، ج ۳۸۸۶۱، ج ۳۸۸۶۲، ج ۳۸۸۶۳، ج ۳۸۸۶۴، ج ۳۸۸۶۵، ج ۳۸۸۶۶، ج ۳۸۸۶۷، ج ۳۸۸۶۸، ج ۳۸۸۶۹، ج ۳۸۸۷۰، ج ۳۸۸۷۱، ج ۳۸۸۷۲، ج ۳۸۸۷۳، ج ۳۸۸۷۴، ج ۳۸۸۷۵، ج ۳۸۸۷۶، ج ۳۸۸۷۷، ج ۳۸۸۷۸، ج ۳۸۸۷۹، ج ۳۸۸۸۰، ج ۳۸۸۸۱، ج ۳۸۸۸۲، ج ۳۸۸۸۳، ج ۳۸۸۸۴، ج ۳۸۸۸۵، ج ۳۸۸۸۶، ج ۳۸۸۸۷، ج ۳۸۸۸۸، ج ۳۸۸۸۹، ج ۳۸۸۸۱۰، ج ۳۸۸۸۱۱، ج ۳۸۸۸۱۲، ج ۳۸۸۸۱۳، ج ۳۸۸۸۱۴، ج ۳۸۸۸۱۵، ج ۳۸۸۸۱۶، ج ۳۸۸۸۱۷، ج ۳۸۸۸۱۸، ج ۳۸۸۸۱۹، ج ۳۸۸۸۲۰، ج ۳۸۸۸۲۱، ج ۳۸۸۸۲۲، ج ۳۸۸۸۲۳، ج ۳۸۸۸۲۴، ج ۳۸۸۸۲۵، ج ۳۸۸۸۲۶، ج ۳۸۸۸۲۷، ج ۳۸۸۸۲۸، ج ۳۸۸۸۲۹، ج ۳۸۸۸۳۰، ج ۳۸۸۸۳۱، ج ۳۸۸۸۳۲، ج ۳۸۸۸۳۳، ج ۳۸۸۸۳۴، ج ۳۸۸۸۳۵، ج ۳۸۸۸۳۶، ج ۳۸۸۸۳۷، ج ۳۸۸۸۳۸، ج ۳۸۸۸۳۹، ج ۳۸۸۸۴۰، ج ۳۸۸۸۴۱، ج ۳۸۸۸۴۲، ج ۳۸۸۸۴۳، ج ۳۸۸۸۴۴، ج ۳۸۸۸۴۵، ج ۳۸۸۸۴۶، ج ۳۸۸۸۴۷، ج ۳۸۸۸۴۸، ج ۳۸۸۸۴۹، ج ۳۸۸۸۵۰، ج ۳۸۸۸۵۱، ج ۳۸۸۸۵۲، ج ۳۸۸۸۵۳، ج ۳۸۸۸۵۴، ج ۳۸۸۸۵۵، ج ۳۸۸۸۵۶، ج ۳۸۸۸۵۷، ج ۳۸۸۸۵۸، ج ۳۸۸۸۵۹، ج ۳۸۸۸۶۰، ج ۳۸۸۸۶۱، ج ۳۸۸۸۶۲، ج ۳۸۸۸۶۳، ج ۳۸۸۸۶۴، ج ۳۸۸۸۶۵، ج ۳۸۸۸۶۶، ج ۳۸۸۸۶۷، ج ۳۸۸۸۶۸، ج ۳۸۸۸۶۹، ج ۳۸۸۸۷۰، ج ۳۸۸۸۷۱، ج ۳۸۸۸۷۲، ج ۳۸۸۸۷۳، ج ۳۸۸۸۷۴، ج ۳۸۸۸۷۵، ج ۳۸۸۸۷۶، ج ۳۸۸۸۷۷، ج ۳۸۸۸۷۸، ج ۳۸۸۸۷۹، ج ۳۸۸۸۸۰، ج ۳۸۸۸۸۱، ج ۳۸۸۸۸۲، ج ۳۸۸۸۸۳، ج ۳۸۸۸۸۴، ج ۳۸۸۸۸۵، ج ۳۸۸۸۸۶، ج ۳۸۸۸۸۷، ج ۳۸۸۸۸۸، ج ۳۸۸۸۸۹، ج ۳۸۸۸۸۱۰، ج ۳۸۸۸۸۱۱، ج ۳۸۸۸۸۱۲، ج ۳۸۸۸۸۱۳، ج ۳۸۸۸۸۱۴، ج ۳۸۸۸۸۱۵، ج ۳۸۸۸۸۱۶، ج ۳۸۸۸۸۱۷، ج ۳۸۸۸۸۱۸، ج ۳۸۸۸۸۱۹، ج ۳۸۸۸۸۲۰، ج ۳۸۸۸۸۲۱، ج ۳۸۸۸۸۲۲، ج ۳۸۸۸۸۲۳، ج ۳۸۸۸۸۲۴، ج ۳۸۸۸۸۲۵، ج ۳۸۸۸۸۲۶، ج ۳۸۸۸۸۲۷، ج ۳۸۸۸۸۲۸، ج ۳۸۸۸۸۲۹، ج ۳۸۸۸۸۳۰، ج ۳۸۸۸۸۳۱، ج ۳۸۸۸۸۳۲، ج ۳۸۸۸۸۳۳، ج ۳۸۸۸۸۳۴، ج ۳۸۸۸۸۳۵، ج ۳۸۸۸۸۳۶، ج ۳۸۸۸۸۳۷، ج ۳۸۸۸۸۳۸، ج ۳۸۸۸۸۳۹، ج ۳۸۸۸۸۴۰، ج ۳۸۸۸۸۴۱، ج ۳۸۸۸۸۴۲، ج ۳۸۸۸۸۴۳، ج ۳۸۸۸۸۴۴، ج ۳۸۸۸۸۴۵، ج ۳۸۸۸۸۴۶، ج ۳۸۸۸۸۴۷، ج ۳۸۸۸۸۴۸، ج ۳۸۸۸۸۴۹، ج ۳۸۸۸۸۵۰، ج ۳۸۸۸۸۵۱، ج ۳۸۸۸۸۵۲، ج ۳۸۸۸۸۵۳، ج ۳۸۸۸۸۵۴، ج ۳۸۸۸۸۵۵، ج ۳۸۸۸۸۵۶، ج ۳۸۸۸۸۵۷، ج ۳۸۸۸۸۵۸، ج ۳۸۸۸۸۵۹، ج ۳۸۸۸۸۶۰، ج ۳۸۸۸۸۶۱، ج ۳۸۸۸۸۶۲، ج ۳۸۸۸۸۶۳، ج ۳۸۸۸۸۶۴، ج ۳۸۸۸۸۶۵، ج ۳۸۸۸۸۶۶، ج ۳۸۸۸۸۶۷، ج ۳۸۸۸۸۶۸، ج ۳۸۸۸۸۶۹، ج ۳۸۸۸۸۷۰، ج ۳۸۸۸۸۷۱، ج ۳۸۸۸۸۷۲، ج ۳۸۸۸۸۷۳، ج ۳۸۸۸۸۷۴، ج ۳۸۸۸۸۷۵، ج ۳۸۸۸۸۷۶، ج ۳۸۸۸۸۷۷، ج ۳۸۸۸۸۷۸، ج ۳۸۸۸۸۷۹، ج ۳۸۸۸۸۸۰، ج ۳۸۸۸۸۸۱، ج ۳۸۸۸۸۸۲، ج ۳۸۸۸۸۸۳، ج ۳۸۸۸۸۸۴، ج ۳۸۸۸۸۸۵، ج ۳۸۸۸۸۸۶، ج ۳۸۸۸۸۸۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸، ج ۳۸۸۸۸۸۹، ج ۳۸۸۸۸۸۱۰، ج ۳۸۸۸۸۸۱۱، ج ۳۸۸۸۸۸۱۲، ج ۳۸۸۸۸۸۱۳، ج ۳۸۸۸۸۸۱۴، ج ۳۸۸۸۸۸۱۵، ج ۳۸۸۸۸۸۱۶، ج ۳۸۸۸۸۸۱۷، ج ۳۸۸۸۸۸۱۸، ج ۳۸۸۸۸۸۱۹، ج ۳۸۸۸۸۸۲۰، ج ۳۸۸۸۸۸۲۱، ج ۳۸۸۸۸۸۲۲، ج ۳۸۸۸۸۸۲۳، ج ۳۸۸۸۸۸۲۴، ج ۳۸۸۸۸۸۲۵، ج ۳۸۸۸۸۸۲۶، ج ۳۸۸۸۸۸۲۷، ج ۳۸۸۸۸۸۲۸، ج ۳۸۸۸۸۸۲۹، ج ۳۸۸۸۸۸۳۰، ج ۳۸۸۸۸۸۳۱، ج ۳۸۸۸۸۸۳۲، ج ۳۸۸۸۸۸۳۳، ج ۳۸۸۸۸۸۳۴، ج ۳۸۸۸۸۸۳۵، ج ۳۸۸۸۸۸۳۶، ج ۳۸۸۸۸۸۳۷، ج ۳۸۸۸۸۸۳۸، ج ۳۸۸۸۸۸۳۹، ج ۳۸۸۸۸۸۴۰، ج ۳۸۸۸۸۸۴۱، ج ۳۸۸۸۸۸۴۲، ج ۳۸۸۸۸۸۴۳، ج ۳۸۸۸۸۸۴۴، ج ۳۸۸۸۸۸۴۵، ج ۳۸۸۸۸۸۴۶، ج ۳۸۸۸۸۸۴۷، ج ۳۸۸۸۸۸۴۸، ج ۳۸۸۸۸۸۴۹، ج ۳۸۸۸۸۸۵۰، ج ۳۸۸۸۸۸۵۱، ج ۳۸۸۸۸۸۵۲، ج ۳۸۸۸۸۸۵۳، ج ۳۸۸۸۸۸۵۴، ج ۳۸۸۸۸۸۵۵، ج ۳۸۸۸۸۸۵۶، ج ۳۸۸۸۸۸۵۷، ج ۳۸۸۸۸۸۵۸، ج ۳۸۸۸۸۸۵۹، ج ۳۸۸۸۸۸۶۰، ج ۳۸۸۸۸۸۶۱، ج ۳۸۸۸۸۸۶۲، ج ۳۸۸۸۸۸۶۳، ج ۳۸۸۸۸۸۶۴، ج ۳۸۸۸۸۸۶۵، ج ۳۸۸۸۸۸۶۶، ج ۳۸۸۸۸۸۶۷، ج ۳۸۸۸۸۸۶۸، ج ۳۸۸۸۸۸۶۹، ج ۳۸۸۸۸۸۷۰، ج ۳۸۸۸۸۸۷۱، ج ۳۸۸۸۸۸۷۲، ج ۳۸۸۸۸۸۷۳، ج ۳۸۸۸۸۸۷۴، ج ۳۸۸۸۸۸۷۵، ج ۳۸۸۸۸۸۷۶، ج ۳۸۸۸۸۸۷۷، ج ۳۸۸۸۸۸۷۸، ج ۳۸۸۸۸۸۷۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۱۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۱۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۱۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۱۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۱۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۱۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۱۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۱۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۱۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۱۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۲۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۲۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۲۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۲۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۲۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۲۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۲۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۲۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۲۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۲۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۳۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۳۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۳۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۳۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۳۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۳۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۳۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۳۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۳۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۳۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۴۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۴۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۴۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۴۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۴۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۴۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۴۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۴۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۴۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۴۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۵۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۵۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۵۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۵۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۵۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۵۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۵۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۵۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۵۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۵۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۶۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۶۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۶۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۶۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۶۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۶۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۶۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۶۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۶۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۶۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۷۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۷۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۷۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۷۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۷۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۷۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۷۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۷۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۷۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۷۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۱۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۱۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۱۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۱۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۱۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۱۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۱۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۱۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۱۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۱۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۲۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۲۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۲۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۲۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۲۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۲۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۲۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۲۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۲۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۲۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۳۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۳۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۳۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۳۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۳۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۳۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۳۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۳۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۳۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۳۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۴۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۴۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۴۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۴۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۴۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۴۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۴۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۴۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۴۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۴۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۵۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۵۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۵۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۵۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۵۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۵۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۵۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۵۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۵۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۵۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۶۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۶۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۶۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۶۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۶۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۶۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۶۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۶۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۶۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۶۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۷۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۷۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۷۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۷۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۷۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۷۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۷۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۷۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۷۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۷۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۸۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۸۱، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۸۲، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۸۳، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۸۴، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۸۵، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۸۶، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۸۷، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۸۸، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۸۹، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۸۱۰، ج ۳۸۸۸۸۸۸۸۸۱۱، ج ۳۸۸۸۸

گوشت، حسین او گوشته، و خون پیغمبر اصل دوپیده (کلینی رهی)، ۱۹۰۱ق، ج ۱، ۲۵۵مین هدل
مناج پاپسر^(۱) در سال نخست ولادت، حسین که تمام شناختگزاریش کرده شاند همه
بیویله صحیق و از تباطع پیر غفاری^(۲) و سبط خوش است، درین اتفاق، ولیق و پیغمبر
جسمی، درین همان بزرگی پیر مسلمان نهاده است. غفاری قدرت عذرخواهی و نایب و دنیارو
که خود حسین^(۳) او رئیه کالم مذموم از رو شدند^(۴) و آنرا باشی^(۵) می نهاد.

نقش نخین انتقامتی

پیامبر اصل^(۶) و امامان^(۷)، لکن در بعدست من کردند و چیزی روی آن منی نداشتند.
نوهنهای روی بن انجکتیها شعار اویسی انسنا و آرس آسان بود و گرسنهای ر
نخست آن داشتند من بده، اقام رخصت^(۸) در گفتگوی با حسین پس خالص صبوری
آقیب^(۹) نگشت به دست کردن را آمورش باده، و نقش خانم پیامبر اهل‌الہی^(۱۰) و امامان^(۱۱)
پس از خود را بدان گرداند. نقش نگاهن شاهزادان خدا، مخدوت ادم نوح، ابراهیم، عموی،
آسان و عسین^(۱۲) و پیغمبر و اخوان پایین نمایند^(۱۳) حدیث محدث^(۱۴) که در این حادث
و خود فارغ در این حدیث رضوی، نقش خادم سیدالشهداء^(۱۵) از الله صالح اسمه، اسلام
شده است، اقام رخصت^(۱۶) در نماهه همیر حدیث فرمودند: هو کان علیکم نحسین^(۱۷) پیغمبر
پیامن ایمه العزیزین^(۱۸) اقام، بحاجت عین من الحسن^(۱۹)، لکنست برادرش امام حسین^(۲۰) را
بدعده، من کردم (کلینی راهی)، ۱۹۰۱ق، ج ۶، ۵۷۳م، صد و ۹۰، ج ۱، ۱۸۵/۲۵، درین
جمله زیبا که نقش خاتم سیدالشهداء^(۲۱) بود، صفت شیرینی خدروت پیامن اخنای مسجد
اعلام شده است، این شعار بلند توحیدی بهمگو این حقیقت است که امر و غرض
سیای سمال ممه بـ نموده و زده و انجام بـ خوشواز همچ چیز و همچ ساز شدلت اهل‌الہی
خرج نیست، احمد حسین^(۲۲) را همین شعر توحیدی^(۲۳) معرفه نهاده و اینجا^(۲۴) و اینجا^(۲۵)
دان کـ مـ اـیـ اـسـلـامـ وـ زـادـتـ وـ عـلـیـتـ آـنـ ۱۶ رـاـ بـ جـهـانـ اـشـانـ وـ اـ

پدر امامان^{۱۸}

شیل ایلان^{۱۹} از دیره ائمه الزهراء^{۲۰} ان جبل، اعلم حسین^{۲۱} ایله رفاقت، پدر ایلان
امم سوم^{۲۲} پدر ایمان^{۲۳} پس از شوره است. ابو محمد حسن بن علی‌اشترای^{۲۴} تمسن گفته
است امیر رضال^{۲۵} از پدران خویش از پیغمبر خدا^{۲۶} پیش فرقنه الله فرموده ائمه من ولد
حسین من اطاهه ندانیع الله و من حکایت قد حسن الله خوبی، ایمان^{۲۷} پسر از میں از فرزندان
حسین^{۲۸} بودند، هر کس از آنان اماعت شد سیرا اماعت کرد و هر کس ایلان را
بالفرمی کتب بعد را معتبر کرده است (اصفی، ۱۳۷۰، ج ۲، ۱۵۶). ایلان عروه‌ای نقش و
دستگیره محکم و استواراند و کن و سله و رسمه به معنی حافظه هستند. بر این‌سان این
حدیث لبی رخربی، ایام^{۲۹} برگزیده ای سوی پروردگار جهان از شیل ایام
حسین^{۳۰} چونه سویی و شنیده راه کشیل را سعادت پشتیاند. طلاق است و
از این پروردگاری کمال و این سعاده جهانیان لازم است و را امدادت از آن خواهند ز
خدای تعالی است. همه ایمان^{۳۱} جو قائم ای مهدی^{۳۲} به شیوه‌ای رسیده این ایمان
بزرگ مامان^{۳۳} است. امام رضال^{۳۴} در این ربطات فرمودند: اهالا لا مقول، هیچ انسانی ز
ما خل بیت نیست چه اینکه شهید، من شویه مجلسی، ۱۴۲، ج ۴۶. تابران ایام
حسین^{۳۵} میدانندند و آمرگو بزرگی شهادت بد، چون شهید و بیان شهیدان روز
عشورا و پدر ایمان سید^{۳۶} در تاریخ ناس و شنی هست

پدر عالمت چهلتی

اعلام، چهیں مهدوی که سرگشترین انصاره، الیس در تاریخ پیش، پیشین و
بزرگ ترین تغیر جهانی و مصالح جمیع و کامل در همان تاریخ است به: مصیری مسدی
از ایام حسین^{۳۷} سوچ بود، ایام دشنا^{۳۸} از پدران خویش از رسول خدا^{۳۹} شیل
کرده که خواره برقراریتند، خدالت، جهانی، فرموده: «الاعظ از راحی حقیقیم و جمل من ولد

امس ملاعه دادن کردند. ملسا و میان روزگار سیری شود و دنیا به پیش نمود. تا آنکه
مردی از خزان حسین ^{آقا} شام کند؛ چنان رای از حدیث تمامه عدهن ظرور که ظلم و
جهود بود شد، است^۱. (اصدوق، ۲۸۰، ج ۲، ۱۲۸)

در آمورش های امام رضا ^{علیه السلام} به زبانی شویب در ساخته نسخه فرشتگان و شعار آن
چنین آغازه است:

وَقَدْ لَمَّا أَتَى الْأَرْضَ مِنْ الْمَلَكَاتِ أَلْفَيَ الْأَلْفَيَ مُحَمَّدَ وَهُنَّ قَلْبَهُمْ مُصَدَّقَهُمْ
سَعَتْ، صَرَّالِيْ أَنْ يَخُونَ الْمَالِمَ فَكُوْنَدَ مِنْ أَهْلِهِ، وَخَطَّافَهُمْ بِالْأَيَّاتِ الْمُسَنَّ ^{۱۰} هجری
مُرْسَلَتْ بِرَأْيِيْ يَارَیْ لَهُمْ حَسِينَ ^{آقا} بِهِ رَجَبُونْ أَمْلَمَهُمْ وَرَقَمْ، تَحَمَّلُهُمْ بَهْرَهُمْ فِي أَرْضِهِ
قَوْنَدَ، إِلَّا أَنَّهُمْ تَأَوَّلُونَ قَدْ أَتَيْهُمْ أَنْسَانٌ، حَلَّلَ إِلَيْهِمْ وَتَوَلَّهُمْ دُرْزَهُمْ فِي
أَهْمَاءِ بَاقِيَّهُمْ فَتَسَدَّلُونَ فِي بَارَانِيْ أَشْكَنَ حَوَّاهُتْ، بَهُورَهُ شَعَرَ آهَانَ يَا شَارَتْ الحَسِينَ ^۲
سَعَ ^۳ (عَصَلَ ۳۶۷۴، ج ۱۹۹، عَصَلَ ۳۷۶۱، ج ۱۹۵، مَجَلِّس ۱۹۰، ج ۹۶،
۱۰۷ حِرَابِلِيْ ۱۹۰۳، ج ۱۰۶، ۳۶۵)

پیر ابراهیم، حبیبِ رسروی، ملاجکه‌الله، نسرِ باختانِ الحسین ^{آقا}، ایاره قائم
الحمد ^{آقا} بر للهاب پرورگی جهانی خواهد شد و باغل بس فرشتگان نهیں همانکه. شعر
صفحه بتری امام محمد ^{آقا} یا یکارت الحسین ^{آقا} است این حربلا شنیده است و قصبه
ست که عالماب پیوس مهدوی در ادامه اغلاف جاشر است و حمه حسنه و مکبه اشار
و شاهزاده الحسین ^{آقا} را همای پتره نهلاج جهانی مهدوی است و پیزون شام ای
محمد ^{آقا} بیز تریت شانه سکب مانورا و شکرگه ناشکه پرورگی سیالشها ^{آقا} است.

چگونگی شهادت ابا عبدالله الحسین ^{آقا}

القلاب عالسرا در رو داره بیک روی آن اوج ایخار، شهادت و مکارم و فضائل
احلاقی است و روی دیگر آن متوجه به حسین ذلت، پیشی، حبابت، شدیدت و
آردهگی به بقابل احلاقی است. امام رضا ^{علیه السلام} درباره شهادت امام حسین ^{آقا} به

روانشن طبیعت، از مردم شدند، وابن شیبیه^{۱۱} نکرد، با این شناسی ملیک^{۱۲} تحسین بن علی^{۱۳} من اطلاع داشت که دفع کما نفع الکشی^{۱۴} اگر من خوشی بر حسن بن علی من ابطال^{۱۵} اگر به فخر، اشک بزیر و کوچه کفر^{۱۶} اور اهنجوون^{۱۷} کوسمتی^{۱۸} نفع کرده^{۱۹} (اصدوق) ۱۳۶۳ق.

۱۶۹ مجلس، ۱۴۰۶ق، ج ۳۰۵، آری شهادت امام حسین^{۲۰} غرض داشت محترم پیغمبر
صراحت^{۲۱} رسوبن الله^{۲۲} تو شهدت این شکل شهادت باشد این شهادت مرتباً از میان مسروقات
گرفتند، اگاهی شهادت طلبان افراد که در گیلان^{۲۳} روی داد موصی، هادگی اهل سیستان سرای
فناخانی در راه خدا در ساختاری من شرطیت من شفوت

شهیدان از اهل بیت ابا عبد الله^{۲۴} و گربلا

امام حسین^{۲۵} اموزگار بودی شهادت در راه خدید و بار قتل و گشتو خوشی به
جهانیان درس شهادت داد و راه و رسم شهادت را در عمل به انسان‌ها آورده، ایشان خود
ذرق و نشان شهیدان شهادت و سه افراد ائم^{۲۶} ذر^{۲۷} کویان^{۲۸} شهادت و سبقت و اهل بیت^{۲۹} او
شگفتگان ملّه^{۳۰} از همه دوران شهادت و پیش^{۳۱} کمال اشار و چهار دوره^{۳۲} خدایش^{۳۳} امام
رسان^{۳۴} از راه تجلیله شهیدان، از اهل بیت^{۳۵} ابا عبد الله الحسین^{۳۶} به ریاضی^{۳۷} تسبیح فرمودند؛ او
پنجم موعده اهل بیت^{۳۸} تدبیر خست رجح^{۳۹} اهل فتن^{۴۰} از ارض شیبیه^{۴۱} به امام حسین^{۴۲} از اهل
بیت^{۴۳} و پیشگذش^{۴۴} این شهیدان^{۴۵} که گرس^{۴۶} آن^{۴۷} در وین شبه^{۴۸} لوره و^{۴۹} نظری^{۵۰} نال^{۵۱} شدند
تمحکم، ۱۴۰۶ق، ج ۳۰۹، خر عاملی، ۱۴۰۶ق، ج ۳۹۰

آری ۱۶ این از اعن^{۵۲} بیت^{۵۳} ابا عبد الله^{۵۴} که در مکتب و حسنه و مدرسه شهادت تربت شده
بودند با امام حسین^{۵۵} افراد^{۵۶} شهید شنند شناس، میدان^{۵۷} جصر و سپس^{۵۸} خوزستان این^{۵۹} مدتان
علم^{۶۰} ای^{۶۱} و^{۶۲} هلهیت، محمد^{۶۳} و ابومک^{۶۴} فخر^{۶۵} امام حسین^{۶۶}، پیغمبر^{۶۷} پشت^{۶۸} سرمه^{۶۹} شفیعه^{۷۰} پیغمبر^{۷۱}
آری امام حسین^{۷۲} افراد^{۷۳} ای^{۷۴} ای^{۷۵} ای^{۷۶} ای^{۷۷} ای^{۷۸} ای^{۷۹} ای^{۸۰} ای^{۸۱} ای^{۸۲} ای^{۸۳} ای^{۸۴} ای^{۸۵} ای^{۸۶} ای^{۸۷} ای^{۸۸} ای^{۸۹} ای^{۹۰} ای^{۹۱} ای^{۹۲} ای^{۹۳} ای^{۹۴} ای^{۹۵} ای^{۹۶} ای^{۹۷} ای^{۹۸} ای^{۹۹} ای^{۱۰۰} ای^{۱۰۱} ای^{۱۰۲} ای^{۱۰۳} ای^{۱۰۴} ای^{۱۰۵} ای^{۱۰۶} ای^{۱۰۷} ای^{۱۰۸} ای^{۱۰۹} ای^{۱۱۰} ای^{۱۱۱} ای^{۱۱۲} ای^{۱۱۳} ای^{۱۱۴} ای^{۱۱۵} ای^{۱۱۶} ای^{۱۱۷} ای^{۱۱۸} ای^{۱۱۹} ای^{۱۲۰} ای^{۱۲۱} ای^{۱۲۲} ای^{۱۲۳} ای^{۱۲۴} ای^{۱۲۵} ای^{۱۲۶} ای^{۱۲۷} ای^{۱۲۸} ای^{۱۲۹} ای^{۱۳۰} ای^{۱۳۱} ای^{۱۳۲} ای^{۱۳۳} ای^{۱۳۴} ای^{۱۳۵} ای^{۱۳۶} ای^{۱۳۷} ای^{۱۳۸} ای^{۱۳۹} ای^{۱۴۰} ای^{۱۴۱} ای^{۱۴۲} ای^{۱۴۳} ای^{۱۴۴} ای^{۱۴۵} ای^{۱۴۶} ای^{۱۴۷} ای^{۱۴۸} ای^{۱۴۹} ای^{۱۵۰} ای^{۱۵۱} ای^{۱۵۲} ای^{۱۵۳} ای^{۱۵۴} ای^{۱۵۵} ای^{۱۵۶} ای^{۱۵۷} ای^{۱۵۸} ای^{۱۵۹} ای^{۱۶۰} ای^{۱۶۱} ای^{۱۶۲} ای^{۱۶۳} ای^{۱۶۴} ای^{۱۶۵} ای^{۱۶۶} ای^{۱۶۷} ای^{۱۶۸} ای^{۱۶۹} ای^{۱۷۰} ای^{۱۷۱} ای^{۱۷۲} ای^{۱۷۳} ای^{۱۷۴} ای^{۱۷۵} ای^{۱۷۶} ای^{۱۷۷} ای^{۱۷۸} ای^{۱۷۹} ای^{۱۸۰} ای^{۱۸۱} ای^{۱۸۲} ای^{۱۸۳} ای^{۱۸۴} ای^{۱۸۵} ای^{۱۸۶} ای^{۱۸۷} ای^{۱۸۸} ای^{۱۸۹} ای^{۱۹۰} ای^{۱۹۱} ای^{۱۹۲} ای^{۱۹۳} ای^{۱۹۴} ای^{۱۹۵} ای^{۱۹۶} ای^{۱۹۷} ای^{۱۹۸} ای^{۱۹۹} ای^{۲۰۰} ای^{۲۰۱} ای^{۲۰۲} ای^{۲۰۳} ای^{۲۰۴} ای^{۲۰۵} ای^{۲۰۶} ای^{۲۰۷} ای^{۲۰۸} ای^{۲۰۹} ای^{۲۱۰} ای^{۲۱۱} ای^{۲۱۲} ای^{۲۱۳} ای^{۲۱۴} ای^{۲۱۵} ای^{۲۱۶} ای^{۲۱۷} ای^{۲۱۸} ای^{۲۱۹} ای^{۲۲۰} ای^{۲۲۱} ای^{۲۲۲} ای^{۲۲۳} ای^{۲۲۴} ای^{۲۲۵} ای^{۲۲۶} ای^{۲۲۷} ای^{۲۲۸} ای^{۲۲۹} ای^{۲۳۰} ای^{۲۳۱} ای^{۲۳۲} ای^{۲۳۳} ای^{۲۳۴} ای^{۲۳۵} ای^{۲۳۶} ای^{۲۳۷} ای^{۲۳۸} ای^{۲۳۹} ای^{۲۴۰} ای^{۲۴۱} ای^{۲۴۲} ای^{۲۴۳} ای^{۲۴۴} ای^{۲۴۵} ای^{۲۴۶} ای^{۲۴۷} ای^{۲۴۸} ای^{۲۴۹} ای^{۲۵۰} ای^{۲۵۱} ای^{۲۵۲} ای^{۲۵۳} ای^{۲۵۴} ای^{۲۵۵} ای^{۲۵۶} ای^{۲۵۷} ای^{۲۵۸} ای^{۲۵۹} ای^{۲۶۰} ای^{۲۶۱} ای^{۲۶۲} ای^{۲۶۳} ای^{۲۶۴} ای^{۲۶۵} ای^{۲۶۶} ای^{۲۶۷} ای^{۲۶۸} ای^{۲۶۹} ای^{۲۷۰} ای^{۲۷۱} ای^{۲۷۲} ای^{۲۷۳} ای^{۲۷۴} ای^{۲۷۵} ای^{۲۷۶} ای^{۲۷۷} ای^{۲۷۸} ای^{۲۷۹} ای^{۲۸۰} ای^{۲۸۱} ای^{۲۸۲} ای^{۲۸۳} ای^{۲۸۴} ای^{۲۸۵} ای^{۲۸۶} ای^{۲۸۷} ای^{۲۸۸} ای^{۲۸۹} ای^{۲۹۰} ای^{۲۹۱} ای^{۲۹۲} ای^{۲۹۳} ای^{۲۹۴} ای^{۲۹۵} ای^{۲۹۶} ای^{۲۹۷} ای^{۲۹۸} ای^{۲۹۹} ای^{۳۰۰} ای^{۳۰۱} ای^{۳۰۲} ای^{۳۰۳} ای^{۳۰۴} ای^{۳۰۵} ای^{۳۰۶} ای^{۳۰۷} ای^{۳۰۸} ای^{۳۰۹} ای^{۳۱۰} ای^{۳۱۱} ای^{۳۱۲} ای^{۳۱۳} ای^{۳۱۴} ای^{۳۱۵} ای^{۳۱۶} ای^{۳۱۷} ای^{۳۱۸} ای^{۳۱۹} ای^{۳۲۰} ای^{۳۲۱} ای^{۳۲۲} ای^{۳۲۳} ای^{۳۲۴} ای^{۳۲۵} ای^{۳۲۶} ای^{۳۲۷} ای^{۳۲۸} ای^{۳۲۹} ای^{۳۳۰} ای^{۳۳۱} ای^{۳۳۲} ای^{۳۳۳} ای^{۳۳۴} ای^{۳۳۵} ای^{۳۳۶} ای^{۳۳۷} ای^{۳۳۸} ای^{۳۳۹} ای^{۳۴۰} ای^{۳۴۱} ای^{۳۴۲} ای^{۳۴۳} ای^{۳۴۴} ای^{۳۴۵} ای^{۳۴۶} ای^{۳۴۷} ای^{۳۴۸} ای^{۳۴۹} ای^{۳۴۱۰} ای^{۳۴۱۱} ای^{۳۴۱۲} ای^{۳۴۱۳} ای^{۳۴۱۴} ای^{۳۴۱۵} ای^{۳۴۱۶} ای^{۳۴۱۷} ای^{۳۴۱۸} ای^{۳۴۱۹} ای^{۳۴۲۰} ای^{۳۴۲۱} ای^{۳۴۲۲} ای^{۳۴۲۳} ای^{۳۴۲۴} ای^{۳۴۲۵} ای^{۳۴۲۶} ای^{۳۴۲۷} ای^{۳۴۲۸} ای^{۳۴۲۹} ای^{۳۴۲۱۰} ای^{۳۴۲۱۱} ای^{۳۴۲۱۲} ای^{۳۴۲۱۳} ای^{۳۴۲۱۴} ای^{۳۴۲۱۵} ای^{۳۴۲۱۶} ای^{۳۴۲۱۷} ای^{۳۴۲۱۸} ای^{۳۴۲۱۹} ای^{۳۴۲۲۰} ای^{۳۴۲۲۱} ای^{۳۴۲۲۲} ای^{۳۴۲۲۳} ای^{۳۴۲۲۴} ای^{۳۴۲۲۵} ای^{۳۴۲۲۶} ای^{۳۴۲۲۷} ای^{۳۴۲۲۸} ای^{۳۴۲۲۹} ای^{۳۴۲۳۰} ای^{۳۴۲۳۱} ای^{۳۴۲۳۲} ای^{۳۴۲۳۳} ای^{۳۴۲۳۴} ای^{۳۴۲۳۵} ای^{۳۴۲۳۶} ای^{۳۴۲۳۷} ای^{۳۴۲۳۸} ای^{۳۴۲۳۹} ای^{۳۴۲۳۱۰} ای^{۳۴۲۳۱۱} ای^{۳۴۲۳۱۲} ای^{۳۴۲۳۱۳} ای^{۳۴۲۳۱۴} ای^{۳۴۲۳۱۵} ای^{۳۴۲۳۱۶} ای^{۳۴۲۳۱۷} ای^{۳۴۲۳۱۸} ای^{۳۴۲۳۱۹} ای^{۳۴۲۳۲۰} ای^{۳۴۲۳۲۱} ای^{۳۴۲۳۲۲} ای^{۳۴۲۳۲۳} ای^{۳۴۲۳۲۴} ای^{۳۴۲۳۲۵} ای^{۳۴۲۳۲۶} ای^{۳۴۲۳۲۷} ای^{۳۴۲۳۲۸} ای^{۳۴۲۳۲۹} ای^{۳۴۲۳۳۰} ای^{۳۴۲۳۳۱} ای^{۳۴۲۳۳۲} ای^{۳۴۲۳۳۳} ای^{۳۴۲۳۳۴} ای^{۳۴۲۳۳۵} ای^{۳۴۲۳۳۶} ای^{۳۴۲۳۳۷} ای^{۳۴۲۳۳۸} ای^{۳۴۲۳۳۹} ای^{۳۴۲۳۳۱۰} ای^{۳۴۲۳۳۱۱} ای^{۳۴۲۳۳۱۲} ای^{۳۴۲۳۳۱۳} ای^{۳۴۲۳۳۱۴} ای^{۳۴۲۳۳۱۵} ای^{۳۴۲۳۳۱۶} ای^{۳۴۲۳۳۱۷} ای^{۳۴۲۳۳۱۸} ای^{۳۴۲۳۳۱۹} ای^{۳۴۲۳۳۲۰} ای^{۳۴۲۳۳۲۱} ای^{۳۴۲۳۳۲۲} ای^{۳۴۲۳۳۲۳} ای^{۳۴۲۳۳۲۴} ای^{۳۴۲۳۳۲۵} ای^{۳۴۲۳۳۲۶} ای^{۳۴۲۳۳۲۷} ای^{۳۴۲۳۳۲۸} ای^{۳۴۲۳۳۲۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۱۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۱۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۱۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۱۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۱۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۱۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۱۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۱۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۱۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۱۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۲۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۲۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۲۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۲۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۲۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۲۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۲۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۲۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۲۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۲۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۱۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۱۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۱۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۱۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۱۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۱۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۱۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۱۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۱۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۱۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۲۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۲۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۲۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۲۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۲۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۲۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۲۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۲۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۲۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۲۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۱۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۱۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۱۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۱۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۱۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۱۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۱۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۱۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۱۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۱۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۲۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۲۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۲۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۲۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۲۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۲۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۲۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۲۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۲۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۲۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۱۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۱۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۱۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۱۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۱۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۱۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۱۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۱۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۱۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۱۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۲۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۲۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۲۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۲۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۲۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۲۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۲۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۲۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۲۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۲۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۱۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۱۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۱۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۱۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۱۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۱۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۱۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۱۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۱۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۱۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۲۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۲۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۲۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۲۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۲۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۲۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۲۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۲۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۲۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۲۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۱۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۱۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۱۲} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۱۳} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۱۴} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۱۵} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۱۶} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۱۷} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۱۸} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۱۹} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۲۰} ای^{۳۴۲۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۲۱} ای^{۳۴۲۳۳۳۳}

عیدار حسن فرزندان غفارلین ایشان، و محدثین ایسی سهیمن غفارلین ایشان از
قریانک، ابرکوه، قزوینان برادر و عذرخواهگان اعلم حسن^{۱۰} در کریلا نهاده شدند و پسران بای
از حضرت مدن شده‌اند (مخدی، پرسنایج ۵-۳۰-۱۲۹-۱۷۹)، پسلم این اهل
بیت نعم حسین^{۱۱} ایشان حضرت رهایا نگذشتند و زین فرشادان پدر و پسر تسلیم در باری
علم زمان خوش به تنهادات رسیدند و شهادت این افراد گورس زبان - لای اهل بیت^{۱۲} و
رهبر القاگی عصیرا به راه خویش است.

گوشه انسان‌ها و زمین و بارشی خون و خاک سوچ
حیثیت اهل بیت امام حسین^{۱۳} از جایت‌های پنی ایشان، بزیردیان و صدر سعد در کریلا
آنقدر مستکن، استوده، سخت، خشن و دشوار و آن جایهایان را این گجراء ساخت و
اسبل‌ها و سمن در عزی اهل بیت ایشان گز..... و خون و خلا سریع بازدید ادام (خدا)
به زیارتین خوبی در این زمینه فرمودند.

لند پاکت المیوانات السیم و الارضون مکانه - کامن تسبیح اللہ سلطنه ایم، عصیله عن سنت
الله لعل حضرت احمد بن حنبل^{۱۴} در مساجد روزانه امساك انسان‌ها می‌کاشت و
زیرین های ریز، شیخیت علم حسن^{۱۵} را که کسری، سکون، بر، سلسیل امام رضا^{۱۶} و
از جملش ۴ من شهر داشته و پیر حضرت امام حسن^{۱۷} ایسپهاده شد از آنست، صور،
شکر، سرچ شدید و دلمون^{۱۸} ۱۲۹ ماقی ۱۴۵۳ می‌خ ۱۰۳۱۰

تائید بر شهادت ایاعبدالله الحسن^{۱۹} و مبارزه با جرمان اکابر
پس از اقلاب عالیور و ساسا سسیون، پادر سوات کسری^{۲۰} پسری بوس سسیون
ردت بود در کریله گروهی هنگر کانه^{۲۱} ۱۲۹ نام حسن^{۲۲} شدند و اقان شیوه کریله
هزوی، تمامت لدم و اکابرها و گواریش بعنوان اکابر شیوه‌لدت اسم حسن^{۲۳} را به
ایمان داده و از ایشان در خواست راهنمایی و تسلیک کرد، وی گفت در توف کورومن

گسان هارون حسین بن علی^{۱۱} گشته شده و حنبل بن مسعود شاعر شبهه شده است. آن می گویند نام حسن^{۱۲} هماند حسین بن عرب^{۱۳} و آسمان مالا داشت و به اینه نفس سبیل (سنه ۱۴۱) اسلام پیر کشید. امام رضا^{۱۴} در پیغام فرموده،

کفیم، عالمهم لطف الله و بعثته و کندرا یا کدیمهم لطف الله فی أحصاره آن الحمد. بن
علی میقلل بر این کلام خلیل الحسین: در ورخ گشته‌است. شخص بر اعانت خدا بهر آنست: مسلم
آنان بخدمت آنکه، مسخر یا سر خود است اما در خبر^{۱۵} دیگر می‌گویند اینکه حسین بن علی^{۱۶}
علی^{۱۷} شهید، من شرکت کافر شدند، به خدا سروکاد حسین^{۱۸} کشید شد و رب
شهاشند. رسید (مجلیس ۱۶۰۳، ۱۶۰۴)، ص ۲۷۱-۲۹۱. حسین قزوینی و منکداران
۱۴۲۸ق، ج ۲: ۸۶-۱۰۰.

جزوان تکاری شهدت بر کوه، مارکارلو، پیراگرد و پیرانی خود را لایم، ساخته و از
بن جوانی، جلالی، واقع و حرکت در وله گرفته و پولن بینه و مطلع بزرگی سری بیانی
علیقی ایلان، پایداری مکتب، حسین و امور شدن خانه حسین شد. امام رضا^{۱۹} در سلوکی
بن جوان، فرهنگی باطل تواریخ گردیده و پیراگرد ایلان استادن و شیوه‌های آنان را پاسخ داده و
پاکت خاورشی و طابوتی آنان شدند. تکذیب خوبی و تکفیر آن را سویی نمود و رضا^{۲۰} از این راه را
بر آنان سرترا این جوانی باملل و رسوا ساخت و جامعه ز استراحت، پاک شد.

سید الشهداء^{۲۱} پرتو از کعبه

جادگار امام حسن^{۲۲} در پستگاه خدای، آنکه سالانه بر بسته امام سنته شخصی
حسین^{۲۳} حسین در بیداری اسلام، طلاق کعبه و حفظ سنت مهی سوی، شاندیده بین
کلامت، اشیام و عطاءست اینست. پیونش گذشت اینم رضا^{۲۴} فرموده ام، زار قبر
حسین خاند صح و اعذر اهرگز قبر ادم حسین^{۲۵} را زیارت نمای، صح و همه بدها
او رده لسته، گفتم: احمد الاصدقم او و مقتطف من شنوده ۱۷ هام قرمودند
لا این سنته شخصی سوی میان، صح این سعادت امیر، این احتملت این است طرف

نه نظر بیوں سچوں اللہ مدح عصیٰ نہ اور تمہاری اپنی حمد و نیز تحریر فلسفیہ بالایہ عصیٰ
اللہ تعالیٰ، اور الحسن لاگر کم علی اللہ من البت، و آئہ وہ مفت کلی صلاۃ استویٰ حفظہ سعید
اللہ مدح عصیٰ، سمجھی کہ لامع علمہ العزیز اللہ عزوجلیٰ کیا ہے؟ ایک طبقہ ایسا ہے جس کی ریاست حجت انسان
کی دلکشی است تا کہ عالمی امور پر بے محنت و بیرونیات پرستہ تحریر ہوئی۔ ایسا شخص ہائی
محض زور پر ۱۰۰٪ خوار عرض کر دیتے ہیں، بیٹھت لامعہ العزیز را طویں افراد کا خوبی حصہ کیا ہے؟ ایسا ہے
اسمان و بیوں، اور قریش کیانیں: مکارِ فرج و آدم و ۷۰ مارج نذری، اکی، و امام حسنؑ^{۱۲}
بزرگ خدا کی کاروبار پر مختصر ترین ایسی بیویت کی دست میں اسے میلائے کہا ہے؟
قریش نے رولیں ملکوئی و گجرد و ٹھیکانے اور جنگ مددگاری کیلئے اسلام حسینؑ کی ریاست
امدادی و زیارتی سرگرمی کی۔ رئیساً روزی قیامت دیکھ کر بے اسان نوٹس نصیر، سنبـ
(ابن القیمی، ۱۸۳۱ء، رابع ۵۶ جلد ۲۶۹، ۵۶۹ حجت ۱۴۰۳ھ، ج ۱۹۰)
^{۱۲}۱۹۰-۲۰۴، حجت ۵۶ جلد ۲۶۹، ۵۶۹ حجت ۱۴۰۳ھ، ج ۱۹۰

لشکر مدد، اسد، روشن است، که مظاوم از شعیف و قوی در این کلام و پسری، شعف و قوت، مادی است، چون عمره مادی را بگوییم که باید در آن زمان نهادن بتواند بسته شفته بود و جیسا ساخته تو پر هزینه تو هم بود، در عین حال، ریاست حاصل تقویت صیرخان شمرده شده است، پس از این به حکم این رسانی و پسری، از اینات، خسرو شکوفایی امیدوارهای معنوی، لژانش نشان و روحیه خیانت خداوند میگذرد است، با این از این، شعفته تری من شود، خطفهای فرهنگی، ابتدی، دیگر آگاهی و معرفت به قدرت تبدیل هر شود آری زیرت شهید راه خلد آگاهی از تاریخ عاشورا و حماسه حسین و لحظهای درینک در توبلا و نکو در لسله قم سیدالشهدا^{۱۱} در میان هر او ایشان دره ر شجاعان را در ابعاد گونه گون قلی و قبرو نهاده میگردند.^{۱۲}

یاد و پریگی هار خصایص، اسلام حسین^{۱۳}

تأمل در ^{۱۴} ویژگی یادشده از شخصیت، ناعینه الحسن^{۱۵} که در مخصوص رضیه آفره موجب روزیش شدن شخصیت روحی، قیام بروگی کربلا و پیشگذار حداقة حسنه است، این ویژگی های پیر نظری، ابعاد پنهان شخصیت برتر امام سوم^{۱۶} را آشکار می نماید، قدر اینها ویژگی های اندک از این میباشد^{۱۷} در میان ۱۷ معدوم است، همین مذکورهای این درینک، سازمانه و نهاده، بروگی، زیارتی، حیله ای، بزرگ، مسند، این و تسبیحان در اجلال امام حسین^{۱۸} است که بر بعض از آنکه تقدیم متصدی است

رسالت، مستوفیستها و وظایف بپریان سیدالشهدا^{۱۹}

خوب، شهیدان، توبلا، چه پیام ماین ببرای ما مسلمان، دارم^{۲۰} در حصر ارتباطات و دعکن، جهانی، گشته دگنی، نشانی مجازی و پیشرفت های سریع عز و نکلوزی، چه لیازی به انتهدان که باید خاریم؟ سیدالشهدا^{۲۱} امروز از جهه می تواند؟ مستوفیستهای بسعان ناعینه الحسن^{۲۲} چیز؟ حمله جستن چه درین هایی سرای، ام، مسلمان

در ۱۳۷۰ نام رضا^{۱۶۲} و کلکتال خوش، پسر این برمند را داشته در این احتجاجات رضوی،
مذکوی مذکون شده^{۱۶۳} بعد از تبسن شده و سام‌های خود را خورد، با آرزوی مذکوی مذکون شده در اند
سید شاهزاده^{۱۶۴}، عالم آر محمد^{۱۶۵} در سخنان خوبیت، رطایف و تکلیف مسلمانان در اوضاع
پاکستان اتفاق عادورا و حمامه حسینی را به چهارگان آموختند با درگش و دسل در
کلام خاله آی‌معبد^{۱۶۶} در از ارادت بازارهای ابعاد گویا گن چنگونه قیسان در برخواست
نهادن اشکار می‌شود در معنی و حق این و بر اساس آیات قرآن، شهیدان رشد شد
که این مسلمانان را زیکار بود و از اهارات برای شهیدان، بازداشت است و شهیدان در
در آیات قرآن، «جیهه بادینه شهادت» (پنجه، ۱۵۲ آی سورا) از مظاهر حیث شهادت
در زندگانی مسلمانان بستگوی نجات، مستولیت‌های مخصوص مردم در زندگانی شهیدان
در حدود خدمت و زندگانی برتر مسلمانان در برخواست همه وفاکار، این اصل در زندگانی
شده است. اما حقوقی این معاشرت مردم در گروه از جمله ائمہ حسن شیعیان است و
تعهد مردم به رعایت وظایف و نکایف خوبیت پیرامون سید شاهزاده^{۱۶۷} و شهیدان که بالا که
در احتجاجات و خوبی آموزش داده شده، صافی حیات، پاکانیت، چهارگان و تأثیرگذاری
حمامه حسینی در وله گانی فردی و استعداد مسلمانان است.

شناخت حق صید شهید^{۱۶۸}

للهم ان راه معرفت شخصیت، اختصار و تمام اسام حسین^{۱۶۹} او اکابر از حشوی
اعلم بر مردم و بر ظایحه مردم در روایات بالام و تواریخ عدگانی است. همانند مذکون شده^{۱۷۰} و
حقیقی وی را انتخاب وجه مستلزم اعلان خواهی در اوقایع و حمد و حسینی ای بر
محمدین ای حسین قسم کلمه است تبیّن اعلم رسانانه به پدرم فرمودند:
من عالم این سی اعلان خارجی به اینه مخواهی من مذکون شده ای دفعه هر چهارمین
قوه حیات و نهر نه مقدم سیم همه چیز، مقدمه کسر لئه حسینیں علی^{۱۷۱} را

میر حسین کی آکاڈمی و مدارف بہ خلیل ایشان ماتحت ایجاد تھے، اور سلسلہ کوئی بائی
تاریخ پالا جائیا گی۔ ہریش لہنیں من شہید میں اپنی آپی دل کی راستے فرمودے۔ پھر ہریک لہنیں نے
عین حسین کی طبقہ میں جانی شاہزادہ رہ جائیا۔ جانی نے حداڑی والک مختصر را
اندازی کر کے ۲۷۶۱ میلے ۲۸ سوتھی ۱۶ فروری ۱۹۶۱ء کو ۵۵-۵۵

بر اساس این حدث و قیمی، هر چنان حق حسبی نی باشد که این اندیشه ایجاد شود.
شمانی؛ تا شنکنای زیارت سده است. عارف، بودت از افراد عارف، خاطل مصروف
وی به فوق عرض نہیں و گذشت به احادیث سیاحتی است. زیرا معرفت سق
سید الشهداء، انتیرون حتی و اهل پیغمبَر در حارکانه صدقه فرد پیروز دکلو می شود.
در حادث دیگر، همام رخان از پدر خوش از امام جعفر صادق (ع) نقل گردید که
قویه زیارت نیز همام حسین (ع) می سد امده قدم داشت.

For more information about the study, contact Dr. Michael J. Hwang at (319) 356-4000 or email at mhwang@uiowa.edu.

SEARCHED INDEXED SERIALIZED FILED

1940-1941 - 1942-1943 - 1943-1944

کیمیا و شیمی اسلامی در ایران پس از انقلاب اسلامی ایران می‌باشد - مارکو

خطیبین مسیح و پیغمبر حجیس شهید مولوی، محمدنا اکبر را بیشتر مسیح و میرزا حسین

گروهی از این افراد که در آنها ممکن است این اتفاق رخند، میتواند نسبتاً خوب باشد.

ر. توفیق علی و میرزا حسین (تدریسی) نویسنده از شورای راهنمایی اسلامیه در توصیه

www.scholarworks.iit.edu/etd-db/presentations/

لندن میں میرے بھائیوں کے انتہا میں

وَالْمُؤْمِنُونَ هُمُ الْأَوَّلُونَ فِي الْأَرْضِ إِنَّمَا يَنْهَا عَنِ الْمُنْكَرِ لِمَنْ يَرَى

نهضت دلایلی است، مثلاً بطریق کله سه چیزی نمایند و شرکی خود را جهت حفظ آنها در

سکونت نام داشتند که هست و آن در زبان هرمن ترکیه سخن است. (۴۰۹-۴۱۰)

صدرشین بیلت و انسانهای پلشوری، زرگان و افراد عالی مقام می‌نویسد. عارف به حق مسلمان‌ها^(۱) است که در آن ای تعبیر را چه گفته‌اند؟ آنکه موصوف تبعه‌است؟ آنکه او پایار این خطاپی که امام حسین^(۲) برگویده و منصوب از جانب خدامی سیجان و پاک از شدیده، احتراف و تقدیر است و اخلاقوت و بیداری کامل در همه ایعت؛ از تو بر همگان و ایعت بزنداده معقول است شکل دعوه هر قدر عارف‌یه حق بزنداده است.

احمای امر صدیق‌الله‌ها^(۳)

احمای امر اهل بیت^(۴)، توشیح در راه کاپاچی از امور ایمان^(۵) و غایب تردد شرایط ایمان و حسیاتی تعدد آن، پیک اصل مهم رسانی در آداب گذشتن خاشوران و حمالی در روط مسلمان‌ها^(۶) است. احتمای امر ایمان‌الحسین^(۷) از این‌جنبه شناخت امر اسلام^(۸)، فرهنگ داشتن راه‌نمای قرآن و احادیث کیمی^(۹) و جمله‌هایی است علماء و مجلسی^(۱۰) آغاز یاب ثواب تقویت بر مصیبت امام حسین^(۱۱) و ادب عائزون، یعنی حادثت رضوی را آورده است. این فضال از پدروش تعلیم تزده است که ایام و روز^(۱۲) فرموده اسر جلس محلی^(۱۳) بمنی ده امر را لوم دست فله بزم بحوث قلوب، هر گزین هر جنسی بشنیده‌گه در آن اسر معا جما می‌شود قلب، او روزی که زنها من همین‌تخریه‌هد مرد^(۱۴) اصلی^(۱۵)، ۱۲۸۰، ج ۱۰، ۱۹۹۱، ج ۱۰، ۳۸۲، مجلسی، ۱۴۰۲، ج ۲۶، ۳۷۸، راهنمای احتمای امر ایمان^(۱۶) در حبیث رضوی دیگر روشن شده است. سید‌السلام پس صحیح رضوی گفته است: احتمای ایمان علی‌بن موسی‌الرض^(۱۷) فرمود: «از حمله جد ایشان امر را حدیث رخدت گردی^(۱۸) کسی که امر را این‌اید، هر چیز کردم: هم‌نگوی، امر شد و اذنه سلاول‌یاه فرمود». این‌علم خلوقت از بعدهم، قلائی شدن لی هنرا محسن کلامت ایتمه: علوم ما را بدان بگرد، به مزدم پیاد بندهد و بیاموزد، اگر مردم محسن، زیبیر ها و بیکی‌هایی کلامه ما را بدان بگیرد از ما پیروی می‌کنند^(۱۹) (تصویر ۱۴۰۲، ج ۱۰، ۳۷۸).

پایه درس‌های رانش و گفتار رهبر اقایاب، عالیورا و حامله حسینی و آموزجه محلس
تعلی و علی سلطنه^۲ از شناخت و ندان^۳ لذگی کرد و دلخراش و امامطق اصله^۴ افشا
نمود. علم و معارف حسینی، قرآن، احادیث هلی بیست^۵ جنی داری فوایدی این
جاده. پر فاعلیتی بر سایر آذری آموزگار مطلع حسین به چهارشنبه، او مطابق پیرولان
راهنما^۶ الحسین^۷ رست احیای فرم اعم شهدان شریعت خداوند و شهیدان ایشان
پیمانی و حادلگی مطلع سیدنشید^۸ و پاسداری فرهنگ عالیورا است.

زیارت سیدالشهدا^۹

زیارت گربلا، داشکسا، پرگ انسان‌سازی است. آیه‌های سنتی بیارت جه پنجه پیش
کشید. لذگ و امداد و مه علیات و سردمی کفر الای رفت و در پرتو زیارت و هضر ای اذگان
چهار، فرس عزت، شعاعت، حرمت، سرزمی ایشانی، پار، احمدی، چارشتری،
صداقت، استقامت، پار، تکیه گواری، ولایت مدربی، حق حسنی، نکوا ایمان، وفاداری،
پرگاری، مروت، لخلخ طبی، سر به معروف و نهر از منگر، علم شیری و نیز دعا
دیگتاری، استبداد، کفر، سرگ و شاق و فرا گرفت. در احادیث و شسوی، پیر اسرار
زیارت امداده لحسن^{۱۰} خلاب و اسلام تسلیم، روشن شده است. پرخس او بن
حقایق، در احادیث رضوی پیش و وجود داشت که در حای خود آشکار است.

ایم رضا^{۱۱} پر زبانی شیب زیرزیره زیارت فرمودست. (بنی سبیل) سرک ان ملکیه
برویل رلا ای خلیل فرز الحسن^{۱۲} ای فرزدا. تبریز، اگر دعوت داری خدا را باک و بزون
گذاه مراکش گئی به زیارت حسین^{۱۳} بروه (همان) ۵۰۰ میلیون ملاروسن ۱۴۱۷ق: ۵۲۵
محلس، ۱۶۰۳ق، ح ۲۶۷۸۶ و ح ۱۰۳۱۰۳ عوامی، ۱۶۰۳ق، ح ۱۰۳۹۲، پرس اساس
این حدیث رضوی، زیارت، عامل رهایی از کاهان است. در این رضویه امام رضا^{۱۴}
نقش پیادی زیارت در صلاح کی امدادان و باک شدن آنان از کدهان بیان گشته است.

ز این عرف و دلیلسته به نام حسین^(۱) نگذشت و اخراج آن برای استه من مفروض در آینده نیز
بعد از گذشت نهی رود و باش و بی گذشت از امامت نمی‌رسد. حسین بن محمد نهی گذشت از استه
نهی داشت^(۲) فرموده امن رازی^(۳) این عده^(۴) بسط این رخداد کان که زوال آن بور جمیشه بگشی که افسر
لاغر امام الحسن^(۵) از این اتفاق غیرت زیارت داشت که مثل کشی است که خلاص اسلامی عرض
زیارت کرد. گوشه سب^(۶) این قول بود. ۱۳۸۷، یا^(۷) ۲۹ جلد ۲ ۱۳۸۷ طوسی، چ ۶ ۲۲۳
قیمت کاشتی ۱۳۷۰، ۱۳۷۰، چ ۳۷ ۱۳۸۳ حزیر عالی ۱۳۸۳، ۱۳۸۰ این شیوه خراسانی
گذشت است. از امام رضا^(۸) این مقدمه از رایت از این اتفاق رخداد نداشت^(۹) اما از این
نهی حسین^(۱۰) اند و پس از آن^(۱۱) فرموده:

آن حکمی حق شکریه بحقیقی علی این کوش خوب ای ای ای سخنربه ای صریح اذکاریه و
صلی فی طیه هم این اموریه، علی فی طیه این حضرت کشمکش، این کوش و ای ای ای ای ای ای ای ای
امام حسین^(۱۲) اذکور ب و ای
شمشهارکش به زیارت، امام حسین^(۱۳) از بور جز اینکه خداوند اذکور بولش در بر طرف کش
و اقصیات زیارت خبر این میگذشت^(۱۴) ای
نیز موظفکش^(۱۵) ای
شیخ امام رضا^(۱۶) ای
حسین^(۱۷) ای
اصدیق^(۱۸) ۱۳۰۰، یا^(۱۹) باب شراب سب زوار قبر الحسن^(۲۰) حدیث ۱۳۵۰^(۲۱)
لیون خوبو^(۲۲) ۱۳۸۱، یا^(۲۳) ۲۹ جلد ۲ ۱۳۸۰ حزیر عالی ۱۳۸۰، چ ۱۰ ۲۲۳
محمد بن سنان^(۲۴) حدیث دیگر نقل کرده است که رضا^(۲۵) فرموده: «لی ای ای ای ای ای ای ای ای
لی ای
قبول شده می‌خواست» کشید که به زیارت قبر امام حسین^(۲۶) رود خداوند بدایش صح
قول شده می‌خواست^(۲۷) (این قول بود) ۱۳۸۱، یا^(۲۸) ۴۶ حدیث ۱۳۵۰^(۲۹) حزیر عالی ۱۳۸۱، چ
۱۰ ۲۲۳ در این دو حدیث رضوی، پادس زیارت قبر امام حسین^(۳۰). زیارت عالیه

حدا، گفته اعلام شده است، بیوں در عذر و حجع، در گین اصلی، طوف کعبه است،
بنابراین، پام این دو حدث تا سبقتین طوات کند، مخفی مه کربلا و قم، نیز
باشدله الحسین است، حج و حجۃ بیوں شاهد برای عصو، مسلمان، تسبیح شده
است و شاده تا دید هم طرازی نوات حج و عذر کلمن به زیارت گردیده موجب شاهش
پایدار در زیر آذیل و غریب فرمی عالیست عالیست شاهد شاهد شاهد شاهد شاهد شاهد
اسطاعت، مکنات و توان خوش، مع با عذر مفرده به های اورنده امام رضی در
پین حدیث همچنان را به زیارت کربلا تشویق نکرده اند.
محمدبن حکیم گفته است امام رضی ^(۱) غریبونه این به قریحه ^(۲) نام، نت لذت مرات این
من المغزه هر کجا سه پار در سال به زیارت قبر امام سیفی ^(۳) گردید او غریب در اسان است و
هزار کجا غیر شریعته ^(۴) (ملوکی، ۱۳۶۵، ح ۱۶، سرمهلی، ۲۴۰۷)، ایضاً حج و قمر در اسان است و
دین من دیده گفته است اهل حرام ^(۵) از پار خود را قبل فرمید است که مم مساقی ^(۶)
که معرفه ذات به راز مخصوص بن عیی لا مدن احالمها روزهاییں که رخشن اماهیانه لحسین شا در
زیارات است از عمر ^(۷) را شریعته ^(۸) می شود (عبدالله، ۱۳۰، حدیث: ۳۷۴).

۱۰۷

و مارت اینداده الحسن¹⁴ حسروه و پیوسته، بو هر شی، و روز و در هر زمان
عمرای اجر و بیاداشت لهر است و فضیلت علیه: «ب ریارت در بر حسروه او روزها و
نماید، بسته عانی داری پنهان است. نیزارت میدالله شاه¹⁵ در روز عرفه، روی عازمیور، نیزه
آشیخ، می خلی، عدا قرآن، ماء رجب، جمده و اربعین تائیخ شده است.
احدین محدثین ایضاً نظر بر اینکه مت است از تمام رحلات پیر سلام، و روزات تمام حسنین¹⁶
در یک روز، علیک افضل است؟ در چه معرفه به زیرارت بر روم¹⁷ امام حرمہ واقع اصفهان و رجب و
اعظم نیز نعمان¹⁸ در پیش ایمه رجب و رحیم و رحیمه شاه ایمان¹⁹ ایل قزوینی، ایل قزوینی، ۱۳۸۱، پیاپی ۵۷

حدیث، ۱۹۲-۶۰۰-۵۰۰ دروس، ۱۳۷۵ ج ۶ حمدیه، ۹۸۰-۹۸۰ هـان، ۱۴۲۱ق، ۵۶۱

حدیث، ۱۴۰۲ق، ج ۱۰ ۳۶۶-۳۶۷ غضی کاشانی، ۱۳۷۰، ج ۱۹-۲۰-۲۱-۲۲-۲۳

درود رفع لکته است شیوه امام صادق (ع)، امام کاظم (ع) و امام رضا (ع) فرمودند. من

تو غیر احسن هرچه عله ای خالج هرگز نگو، در روز عرفه به زیارت قبر امام حسین (ع) بروند.

آن اولین او و ایشان حرم و مذهب القلب سازده (ابن قلولی، ۱۳۸۱)، باب ۲۰ حدیث ۱۴

حده صدیع، ۱۴۰۰ق، باب تواب من رزق احسان (ع)، حدیث ۳۷-۴۰ هـان، پیشتر

ج ۲ حدیث ۱۴۷

او حدیث رضوی ذکر شده اهمت، صریحت و اکثر زیارت قبر امام حسین (ع) و سفر به

کویهای زیارت می شود؛ این فرازات و آثار شمشیری زیارت سیدالشهدا (ع) شوی دهار گیری از

زیارت راه دلخواه امداد می کند. آن موقته و بیکار زیارت، زیارت خداوند اتفاق نماید. اهل

بیت (ع) بر زیارت است: «دانشگاه را زیره، آتش‌های ابلوگار، بادا، صافی، ملخانی، پرچل،

حسنگی نایابی، متهد، بجهاد، صبور و شهدت طلب می سازد و زیارت زیست شده در مکتب

سیدالشهدا (ع) سازدگان جماعت اسلام و عوامل مساحت، در شو، پیشتر دست نخست

خدمه جایه کنند و پایانی اذکار اسلام هستند.

تربیت شهید

حاجت قبر سیدالشهدا (ع) دارای اختیار است: برگ‌جوری به حاجت شهید کسریه، تشییل

(زیارت) آن، سیدالشهدا (شناخته‌بودی) آن، سیدیحاب (به همراه برادرانش) آن، تسبیح

مادینه آن، تصریح (کام برگذشتن نوراد) آن، تائین (اعیت جسم) آن و مسجد

در نماز بر قربت شهید از اصول و قوانین فرهنگ عاشی و از مفاسد های هنر بیت (ع)

است. حدای سخوار این امتیازها به قربت سیدالشهدا (ع) داده است و حسنه اینها به

شهید بیوا اختصار دارد، بتایز این قبر و بخات شهید محترم است. بر تارها در

محظیان میتوانند این را بخواهند. این از این دو حالت برخیست که در آن میتوانند این را بخواهند و میتوانند این را نباید بخواهند. این از این دو حالت برخیست که در آن میتوانند این را بخواهند و میتوانند این را نباید بخواهند. این از این دو حالت برخیست که در آن میتوانند این را بخواهند و میتوانند این را نباید بخواهند.

همستگی و بیوستن مسلمانان به حمامه حسین و مکتب، و همچنان اقبال، خالصه،
شهادت، فلکی، عمر اهلی با شهد و ایثار و دلائل از مسلمانان در وطن خدمتند.
ابوالقاسم محمدیون خلیل گفته است:

امام رشد^۱ از جوانان من اند کشش من اکسره قتل سعاد الله الحصله و لا اله الا
که و الله اکبر، مع کش حیده همه آنها که که بپا سه آلوس هست و روحش همه آنها مسنه
و پیغمبر نه سه آلوس فرزده و ایشان سل اسلامه از همه اهلها هر کسکس^۲ تسبیح با تربت
رسانیده^۳ و ای پیر عالم، شاهزاده ای تربیع را بخواهد، دور درست، بر گذشت.
سعاد الله الحصله و لا اله الا الله و الله اکبر، خداوند با همه کاره کش هر چیز^۴
هزار حسنه طربست، هزار گلهه صور کش، هزار دری، در سه لور را پایه گردانید و
بر پیش محل ایهاست نیست تلیت مربوط، اینجنس، ۴۹، آی، ج ۱۱۳

این پادشاه بورگ بروانی دکتر به تسبیح تربت امام حسین^۵ پس از این است اسلام را به
پیغمبر ناودا به همراه داشت تربت نموده، استشمام بوق شهادت و در همین لیدن دکتر
حسان دلخیب آوار سارانه بی شکری غاره درک بین سقایی، شاند مدانه انسانه از زبان
تویش، اثار دکتر خدنا با نسخه است و چشمی و چشمی و پستانه ای ایست جسد
شریف رضوی، را آشکر می کند.

تجوید پر نسبت

کفر اسلام و فرطگی اهل بیت^۶ که بپر شهدا، مغلوب شده و این حلقه است، معلول
پیش جمیعه گرسن اسلام است. شنیدن اوت او جمیعه فرقه‌ی، موقایع، مظدوی، ماریه
مشیاری و انتشار است و تووجه سه آن، هلسی قری، تبرومند، فدائی و اعضا جو
من مازد. اولیای خدا همراهه بر مقام هدایت با خند شهادت را حلب کرده‌اند زیرا
ایهادت هم عمل، زکا مل و دینه بالای برخان ریکی هاست و هم متعال به جهت ایندی و
لماهلا است که امری مهیوب، مطلوب و آوری ریمان است. برای درگی فلسلا کریه

بر منیوب، باید رایه‌گذاری حاممه را به خوبی و گرگز کرد. استاد شهید مرتفع معاشری در این نسبت مرا بسیار

را بجهه ایجهه با خانه هاش متوابعه است. یکس را بخواهش با مردمش که اگر
نیزه و باشی بود از وجودش بهداده هم بشدید و علاوه بر قیصر و چهار سه مردروم
نمایند. این در دیگر، ایلهایش را ایلهایش که زیرینه شدید و باشی و خرامی نمایند و
همچنان هم مبارزه را ایلهای بحراسته و نه. حسب آنکه اینها شاهد است، باشی انسنه
که نذر زریوان شاهده که از ایلهای پیغمبر مذکون شیخ خدا است، این زریوان در ماه ۱۷۰۰
پیغمبرت شیده تکلیف ایور است. از که بر شاهد شیده ایلهای شتر می شد در
ایلهایت بهار عین سر خود را من گزید و نیله من نکند. اینجاست که من کشیده گردیده
و شاهده، شتر است در حساسه ای همانگونه با روح ایور ملاقات است با لشاطر ایور
و شاهده، شتر است در حساسه ای همانگونه با روح ایور ملاقات است با لشاطر ایور

لعل سرت و املال همه در میان گذاشتند^(۱) که استعاره و نسخه را بر گزینه
کردند تشویق خردواره کرده بودند^(۲) و چون قانون بالرغم عوایض سواده در
نیمه^(۳) صدر است

لهم وسلاك حربه و مهابيته ادْمِ حسین اَبْنَ عَوْنَادَ اَدْرِيْكَ كَاتِبَ مُنْتَهِ
لَهُ رَحْمَةٌ مُّنْدَبِّلَةٌ مُّنْدَبِّلَةٌ لِّلْعَصَمِينَ تَعَالَى مَوْلَانِي زَادَهُمْ مَرَحِيْكَ بَرِزَانَهُ
لَهُمْ رَحْمَةٌ مُّنْدَبِّلَةٌ اَنْزَلَهُمْ اِيمَانَهُ سَرِّهُ مُنْذَبِّلَةٌ طَاهِيْتُهُمْ فَطَاهَيْتُهُمْ مُّنْدَبِّلَةٌ
يَكُونُ حَسِينٌ حَرَبٌ سَوْفَهُ هَلْكَلٌ هَلْكَلٌ دَجَنَّى اَمَامَ الْحَرَبِ رَايَهُ كَاهِدٌ مُهَسَّنٌ اَمَامَهُ
وَبَرِيزَانَهُ سَيِّسَ حَسَانَ اَخْرَى سَيِّدَنَا كَشْكَشَ اَبْشَشَ حَسَانَ شَدَّدَ سَيِّسَ اَلْأَنَّ
حَرَبَ سَيِّدَنَا اَبْيَنَ حَرَبَ جَهَنَّمَ اَسْتَهَ اَبْنَرَ قَوْبَوِيدَهُ ۱۹۸۱، پَيَّافَ ۲۳۰، حَدَبَتَ ۱۵۵

لبر همین ایام محدود تکه است:
ایام پنجم آن روز و نهم آن روز
که بود و لایه تکریت و لایه دیگر
که بود و لایه تکریت و لایه دیگر

نهاده بجهة قلنسو، همانطوراً همان روز حسین[ؑ] چشیدهای می‌نمود و در ساخته
دانشگاه تهران مداری از قرآن پرسیده عذر برخواه را در سرمهش کرد. و در آن روز خود را در
بررسی استیضاح می‌نمود و پلا به ازت کنیت است. پسی که رسیده کنیت‌کاران باشد، می‌توان
حسین[ؑ] نگفته، به اینسان که بر امام حسین[ؑ] اگرچنان تذیرگ، راضی نمی‌شود و
از پیش من می‌سرد: «خدمت دوست^{۱۷} ایام^{۱۸} می‌محلس^{۱۹}». ۱۹۴۲، ج ۲، ص ۶۶۶-۶۶۷.
^{۱۷} خالق، ۲۲۰۷، ج ۱۰، ت ۳۴۷، مسلم، طبری، ترمذی، ۵۰۷۷.

پسند چیزی ای کارهای انسانی را که خود را بگیرد و آن را که خود را نگیرد ای
انسان میگیرد! ای کارهای ای کارهای خوبی که ای هر کارهای شیوه‌ای! ای کارهای خوبی! ای
کارهای خوبی! ای کارهای خوبی! ای کارهای خوبی! ای کارهای خوبی!

آری گزینه سوکولان خارفه نمایم. رندگان سالگرد در راه حق و زلگان است. آنها، شاخت، دلستگی، رفت نقد و همانی، ذیرخانه تحریم سر مصیت‌های این‌جهانی الخسین نمایند. شاخت لذت‌نمودن و مذیر این اعلان‌های ادامه ای اعلان گر، تن تعیین‌دهد. وار ماده‌گاری دلشکوه عارف سلاسل کوشک و فرج‌گش غلوری را پیش خورشید. تمام رعم اعلاقانه بروگ هست و یاد خداب این من از گفته‌اند است.

- 53 -

پادشاهی گورهای ها، ستمها، رینجه و سپریت ملی سدها^{۱۰} ایک در فرم اند
عالیه رینجه و فرهنگ روسی^{۱۱} (ذکر مصیبته) نایمهه من شود تر قوانین و مستهدی تایسنه در
ریاست با لام حسین^{۱۲} بوده و هست، امام رضا^{۱۳} شاهزادگار مصیبته، دلته و روشة خانلار
نامهانگال^{۱۴} را ساخته و شاهزادگار ریاست اهل ایمان را پیر شاهک مصیبته و چوچی^{۱۵}

وادلشلند بین افشار لر پدران افکر کرد، بدست آنکه نام و نسبت فرمودند:

من اذکر اصلها و یکی کما از ایشان شناختم این من عربستان همچنان و من اشتر رسماً به اینکی و ایشکی ام چنانکه، صدیق یوم پیشکی اصیون هرگز من هستم، همچنان بده آورده بر اینجهه بر ما احکام است بگیرید، و زیر قیامت با ما خود میرسیده مخربت سود و هرگز من
مغضبه، مطیع و میخواهدی خود بسیج گیرید و یکی نباشد، جلسنست بروی که چشمها
میبینند اندوکرید، اصلوق، ۱۷۸۰، ۱۷۹۴ محسبه، ۱۷۹۳، ۱۷۹۴ محسبه، ۱۷۸۰، ۱۷۹۴ محسبه،

در این حادثه و تصریحی دو دارالاکرمان معتبرت^{۱۱} آزاده و آن اراده و رهایی نزد گیرید
که روز خدمت و وسدن به درجه اهلی بسته باشند و چنان احترم اعلی‌حضرت علام شده است
پادشاهی جنابت‌ها و ستم‌های جهیه باشند، و فخر و تفتخار عالیان و مخالفان کشیده و
رویدادهای اش و مبارکه‌ایان برای شاهزاد احترم، منهداش رسم معافی آن و «ملک‌گیری»
پیش از زیبدها و عوامل آن استدست نشان از رفسر و گفوار جنابت کشاده و رهایی ز
آباد است به آن، پستگاری به داشکر معتبرت، داروه

لعت

لعدت، تبری و اغیار بر لعنه و دنسان اهل بسته^{۱۲} و قاتلان اماعبد الله الحسن^{۱۳} ام
رساح باروفایش، زوالخیف سوگواری امام مسیون^{۱۴} در فرمودنگ رضوی است.
الحمد لله رب العالمین، و بالعن نسبت از مرتدان^{۱۵} و این شیوه ای سرگردان شکن القوى الديتیه هن همه دفع
ایم، والله عالم فلان الحسن^{۱۶} ای سرمشب ای گفر خوشحال ای شهوی و دوست داری در
نایابی و باشده در بیهوده^{۱۷} بی‌سر^{۱۸} و آن ابوسالکن شهوی یعنی قاتلان امام حسن^{۱۹} ای را
لعت کن^{۲۰} (صدوق، ۲۷۸۰، ۲۷۸۱، ۲۷۸۲، ۲۷۸۳، ۲۷۸۴) ۱۷۹۴ مطلبی، ۱۷۹۳، ۱۷۹۴ محسبه،
۱۷۸۰، ۱۷۸۱، ۱۷۸۲، ۱۷۸۳، ۱۷۸۴ محسبه، ۱۷۸۰، ۱۷۸۱، ۱۷۸۲، ۱۷۸۳، ۱۷۸۴ محسبه،

به حکم این حده، رضوی، همتی و هم جهود مدل را بسر^{۲۱} و اهل بسته^{۲۲}
در پیش افکان پاییز لست و شاهزاده ایشی رساند به همچو ری و آنها نیز عن داشتن

امام حسین^ع است شناخته مولع تکامل و سعادت، برای این بودن نیاز نداشت، بر من امسال در دروغ، رضوی، تاکت (۱۳۷۰) بر دشمن قدری شد این عصیان امام حسین^ع فقط علاوه بر ایشان و حاضران در جهان مخالف در کفر باشد، بلکه هم گزین در هر زمان و مکانی به ازدیشه ر آرماد امام حسین^ع مخالف باشد هست و هم قابل ایشان می شود سهگزار چنانی به این کردگی امریک و سیاست‌پس در سراسر کره زمین سپرورد اما عاصمه احسین^ع مخالف می‌گشد و نیلان امریک در دسته‌ان مدت الشهداء^ع هستند برای نایابی فرهنگ خاکسوز در چهلان از سری سازمان سیا و موساد پروژه‌هاى ضد شععه و برنامه‌های شیطانی طراحی و اخراج می‌شود، مانکل بر است جهاران این سازمان سیا فرمانیس لوگویان استوانه است و خبری بوده آن در چکاپی، زین بودن از رهگذران، عائمه، شبهات طلبی و مکاتب تشیع زاهدان، انسو چجهه ۲۵، شوش و اسکار ترسیم کردند (جهانی، استثنی ۱۳۷۵، ۱۹۷۶، ۱۹۷۷)

در کتاب *نهضت حادث فرم* نعم پیش از خود آن در نماینده لعن: آمده است:

می تردید کنم این موارد در نهضت بر قاعده امام حسین^{علیه السلام} تلقیه می شوند. تجارت تکلیف
لمر فاندان سیال شده است. بازیست دشمن شناسی و هوشایوی شیعیان است و آنان را به
جزیره ای شناسو ججهای بطل و بصیرت در گذشت نویشتمای داشتن حمامه حسینی
فرموده خواهند و پر خواهند. افریق مذهبی نیزه و آشکار مذاقاله فرموند چنانچه هاشورها از این
موضع از نظر، فنی و دوستی متفاوت از دشمنان مکتب حسینی و شیعیان

الآن، في أسلوب حاسم مقدمين، وتقديمه ملحوظات التي عملت على إثبات دولة تابعهم بحسب

شیعیان

بر اساس این دو شهود ایام خواهان، برای پیوستن به شهدای تکریل و اصحاب اینم حسین نام هدینه راه بر استاد چاد علاقه دارد و در این شهادت ایشان مبتذل است و انسان را در سرمدله متعنت، شهدایی کفریلا سفتم من می‌زند. بدست آزادی، سعادت هزارهای ما حسین است و رسیدات پی فتوح حقیقی، با همت برایاده قوی و ملائکه انسان، ایثار و فد کاری دینهایی بجهة عاضور انسان زمان مکملان پذیر است آزادی، سدهنی و میزان به مردم عظمه همراهی و شهادت یا ای عزیزهای الحسین نام، با احسان و عاطله لزومن گذار و رایی از تحقیق نمی‌یابد؛ بلکه از قرآن بر احدهای و عالمهای تبلور ایشانست، تعقل، تکریل، بذوق و اینمه ایست، هر اقسام عزاداری و هسته‌های مذهبی یا مذهبی‌باید باشد، آموزش مذاکاری، ایثار و شهادت در زاده ایشان و فرزندان سرکب مالکیت ایشان را تربیت باشدگان محدثین مذهبی یا بدآمدگی همیشی همیشگی برای شهادت هر راه را گست کند. احصی هشت‌های مذهبی یا بدآمدگی همیشی سوچلاری به دریچه ایشان برخندند که با ای شهدزادگان کفریلا ای عالمی احیان فریاد ایشان

ای کلش با نماد پریم و شیرین من نمدم. بن املاکی بزای نبرد سخت، و منگین عصمه‌جده
با دشمن فریضه، خداوند او مغلان خوب است. کربلائے، آزادی و انتقام اهل احسان شامرون
شهادت، پیشو شرط کشسان شهادت و فریاد «اللیش کشت مهم فارس لور عظیمه است.

وقایی به شهد

امدان^{۱۷} خضرقی برگردان انسانها و هر انسان شیر نکالیف و دلخیلس شست به
امدان^{۱۸} دارند و ابن جهد هر امام^{۱۹} بر شیعیان است که بهشی سا شوی، رخصت و
صداقت پیکری شود، استاد^{۲۰} کی بر مهد و بیان با تهییت کربلائے حام حسین^{۲۱} مسئولیت
است اسلامی است، سینین جعلی و شاه شفیع گردید است:

اکام رضه لای غریوردن این لذات امام هندها فی حق ایکاته و شیعه در این سام ابرارا، بالجهد
فریاده سور غم عین را درهم و رکبه و فی قیاده و ایمه سار شیعه در این اندیمه داده اند و دم
کفایه، بایی خر اندم لای هدایت برگردان اولیاء و انسجه کوست، زیارات قبور، از
حوله اسلام کفرش و باکی به خود، آن امدادان^{۲۲} است، پس غریب ای ایشان شریعت
روایت برخلافه به ریارست امدادان لای ای ایشان و بیورت کفت، و ایچه را که ای ایشان لای
نه آن روایت باشد و در سوی سفار ای ای هستند، تسبیبین گشته و بیورت ای ایشان^{۲۳}
شیعیان ای ایل ایزیز نیامت پاسند (کلیسیه رازی)،^{۲۴} ای ایچه^{۲۵} ۶۵۳-۵۶۲ بعد امسی،^{۲۶} ای ای، ح د ۳۶۱-
۳۶۰ هجری،^{۲۷} ای ای، ح ۳۶۰،^{۲۸} فیصل، کاشیه،^{۲۹} ای ای، ح ۳۶۱،^{۳۰} ای ای، ح ۳۶۱،^{۳۱}

محبوبه حقوق اهل بیت و سید الشہداء^{۳۲} بر انسانها و نکالیف و دلخیلس الهی
سلیمان در ایساطی با امدیل^{۳۳} در «نهده» پادشاه در این حدیث رصوی جسای داره و
باندیشی در رهایت این حقوقی و همیل به این وظایف، تجزیه و دادی و دادی ۶۵۶۵ گشته در من
حدادت، تاکید شده است، غیر من پیکر

تعطیلی روز عاشورا و روز شهدت

الشغال به امور دنیوی و گشودن بازارها، کارخانه‌ها و اداره‌ها در روز عاشورا در اینست. روز تحریرگر بر قره‌داغ خانواده ندیم‌آباد در روزنامه‌ای که از زاده آبری مصلحت مسالمه‌دان^{۱۱} و اصحاب با وظای اسلام و درگیری حق و باطل، سوگواری و عواذلایی، گرسن و جرن و جرج در صحیح ما و سخن‌های ساونده‌گان حمله جسته است. امام رضا^{۱۲} فرمودند: غیر بری‌السعی غیر حواجه بوم عاشورا فضول الله^{۱۳} حراجی‌الدینی و ائمه‌ها گفته‌اند: روز عاشورا، سعی و زانی در قیام‌الله^{۱۴} مانع حربش را درگیری کنند. شاهزاده زبان‌الله^{۱۵} ریاضت و اختراع نهاده اور این روزه می‌گذرد (اصفهان: ۲۲۶؛ ۲۵۶). همان‌طوری که در روز عاشورا، سعی و زانی در قیام‌الله^{۱۶} مانع حربش را درگیری کنند. سیدین طاووس^{۱۷} و اختراع نهاده اور این روزه می‌گذرد (اصفهان: ۲۲۶؛ ۲۵۶). اتفاق ۲۸۹ و ۲۹۰ میلادی، اتفاق ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ هجری‌المالمی، اتفاق ۱۴۰۷ هجری، رج ۱۱-۱۰-۱۰۲ و ۱۰۳ هجری، رج ۱۰-۱۱-۱۰۴ هجری، تعطیلی روز شهدت ایام‌الله^{۱۸}، مخالفین ائمه‌الهیار^{۱۹} و از اصول ایله‌گردانی و شوی می‌نمایند. روز عاشورا برای حمله‌گران افرادیست. عوقی‌الاعدادی برخیاردار است. پیمان که در میال تعطیلی کسر عاشوری در این روزه، تمام نماز‌های صفا و آتشرت ایمه‌ان و مراکزه من کند خوبست. روز عاشورا برای رسمیت‌یافتن است. این معرفت‌ها باید تکثیف شود و در راه سعادت بشریت قرار گیرد.

دهه محرم و روز عاشورا روز مصیبت، حزن و بکار

اهل بیت^{۲۰} در دهه محرم و روز عاشورا، سوگوار و عزیزدار بودند. اسلام رخص^{۲۱} در این ایام سوگواران اندومنگن و گریان بودند. این‌نیمیان این‌محمودیت کهنه است: امام رضا^{۲۲} از امراء‌الله^{۲۳} امراء‌الله^{۲۴} کان این‌نار علی سهر المیسر لازمی ساخته که وکالت‌الکتاب افکار خارجی بخوبی مدد نهاده ایم (طباطبائی) این‌نار علی‌الله‌امیر‌الکبار کان ۲۵۰۰ آنچه در میانه محرم و روز عاشورا در بیکاره و بکاره مه‌الجهود اهدیت گفته‌اند بهدرم هنگام‌گیریکه، منه مهدرم آنچه

من شنید خوشحال، خوبیده نمی‌شوند، اندیشه نشاندهای را فراستکنیکس جو ایشان سمعه من کسرد
با اینکه ۱۰ آجیز از مهرم من گذشت، بسی رعایتی که بیوی دهم مهرم من شد این
بروز، روزِ حصیت، حزن، دلتنگی و دلتنگی ایشان، بیوی در مسیر گذاشت، این روزی
نمی‌گذرد از این زمان حدیثی^{۱۷} آنچه دارد، زندگی خود را باشد، می‌گذرد، این روزی
چ ۳۹۸۶۰ هجری خاطری، ۲۰۰۳، آجی، ۱۰۹۹،
آن را مسعود دلگوی نام رسانی^{۱۸} خود نماید.

از کان کوی خانسرای بوده بیمهده و هزار ریاله کارهای بیرونی خود را بخواهد
برآورده و قریب به این فوجان از بیمهده هزار کارس بیوی خانسرای، برآورده مسیحت، آسیده
و گردیه پاشند خدمهای روز خانست، با رسانش روز شنبه، خوشحالی و سرور
فخر از سرمه مسند در جشنواره در پیشنهاد به ساری‌حسنی از شاهزادان سرمه
اصناد، ۱۳۷۸، همان، ۱۳۷۸، آج ۱۵۰۲، مجلسی، ۱۴۰۶، آج ۱۴۰۶،
خر عالمی، ۱۴۰۶، آج ۱۴۰۶،

لذکر حضیت و گیران و اندوه‌هاک بودنی در ۱۴۰۶ مهرم و روز عاشورا میلت اهل
بیت^{۱۹} و سفارش اتفاق راه بیرون از بخوبیت نمی‌ست، در این دهد ز بیان، ادایه از اشخاص
قوه‌گذگ عاشورا در کدام های آن و مسئولیت عائزه‌ایم سود، پیدا نیست تا فرهنگ
عائشورا در طول سال عائزه در میان زندگانی آنکه فرار گیرد:

ولایت‌بدپیوی؛ حزن و فرج

الحمد و الات از اسرارِ من اسلام امسار بوده‌است، مذهب، شیعه، فرهنگ، عذر و او
بدرسته اهل بیت^{۲۰} است، اهلت، بیوی توین میلت بیوی را باش سایر میلنی خوبی است از
بیوی و ولایت‌بدپیوی و ولایت‌بدلوی عامل توفیق، دستگاری و پیشرفت است، تحبت و
مزدت لعل بیت^{۲۱} و بناحت از آن و جب و از اصول احقدان اسلامی هست، پادریان و پهلوی
سلسله مذهبی و اعتقد به مرتحت و ولایت قله در عصر غیبت بتوان بسیار و سار

مردمت، علمی و مهندس اهلان^{۱۲} سرچشمه من گیرد و همین اصل، مناظری و دایلیت قیمه
در خدمت خدمت است در بادن سفلوئن عالی ادم و همان^{۱۳} رسان من شد. چنان آفت است
لاین سبب این سرکشی کارون معاشر از جریانات اعتراف نموده اند از این امر برخ
کفرخوا برخواهی پولان^{۱۴} از این روحان روحانی خود را اخضروا که بود، پسر تسبیب
اگر دوست داری در خدمت علی از این دوست با ما باشیم پس خرسن و امروز
من اندرونی، در خصم و شادی ملاد شاد باشیم، پر این شد به پذیرش و رایت می
باشیم اما زیرا اگر مردیم به استگنی خودت بوزید خداوند روزگار است از رایا
نهاد، سلک مخصوص کلک (اصطبوق ۳۵۸۰)، حج ۹۶-۷۰ مجلس، ۱۹۰۲، ح ۹۹
و ح ۱۱۰۲-۲۸۲

جزن و اندی و شنیدن هر یو براز زندگانی ملدن و مغلل^{۱۵} مسلمانه جسم و روح
هر دوست داره عزاداری و چشم هر دو الزم است و هر کدام شرط است و جانی داره جزو
و قبح اهل بست^{۱۶} باشد ز همانی غمها و شادی های پر و اشنا، پاشه سیاق این دو نیاید
خوب شود در بام سوگری و سری اهل بست^{۱۷} باشد فداها و شادی های جزو و اندیه
در پوشش، گذار و رذار خانواده ایان - و که پاشه هم سواری با اهل بست عده است و
طبایران^{۱۸} در بذاتین در جهانی پوشت مستکن و قابل تسبیب است و به همت شادی و
رزه انسانها استگنی دارد مشارکت ملدهست در جزو و فرج اهل بست^{۱۹} و تولی اندمان^{۲۰}
را پسندی به نزدیکی های عالی در پیشست و همسایگو با ایشان است.

نیوجنگیوی

ناعمالات دین در حیزه فرهنگ رضوی، خاتم بسازی در اتساط ساقم مام
حسین^{۲۱} و ساسا سبیل آشکر شد. بدینه است شخصیت معصوم^{۲۲} را هیچ کس سر
معدهم^{۲۳} به چور کامی بخی شناسد، بلطف این کنشار اهمام رسانان^{۲۴} دروزه بست شده^{۲۵} از بیع
بی نظری و با درجه محابی اختیار برای کنک سعاد را دلگاشی و بیان ایجاده ایشان^{۲۶} است.

تحفیظات، اشن داد احادیث رضوی، الهام‌بخش اسرار و قوانین مهم نوشت، امام حسن^(۱) و اشن دعائیه مساخت اندیشه، عالیورا به جهانی است، بر انس سخنان امام رضا^(۲)، امیازها و ویرایشی شخصیت رامسد الله الحسین^(۳) روش شد، این بزهای پر نظری که حتی در بین اهل بیت^(۴) نیز مانندی ندارند آنهاست با بریدن و جدا شدن از زبان و ابهاد اهل بیت^(۵) و اینجاپ هدایت را غیر حقوقی، کتب حاریگاهی بررسی از کعبه، اشن رازی شمرد و دلخی فرشتگان الهی، گریه انسانها و زمین و بارش خون و خاک سرخ، اقوام تعطیلی کار دیوبی در روز عاشورا و سنت ازی در دمه محروم از شخصیات امام حسن^(۶) است، در میان شاعران قبور اممان^(۷) پیر تهمه تریست سید الشهداء^(۸) عاری آثار حسوس است، برگشت جویی آنرا کی، شیخ‌سویی (استثنای)، لالاجویی (لطف)، بوسان (قفل)، بوسان (استثمام) و خود (آفی)، این ترمیم، افسر و ازیش الهی دارد و سچاه بیان و انسخ گردانیدن با آن مروجت افرادش شرایب هم شود، پیرسی احادیث رضوی، تکانیف عالیشوراییان را آنکه کار می‌کنند، حضور درون احادیث رضوی، وظایفی برای سیوالان، در ارتباط با حمامه حسینی تعویین و نیزیں آنده است که شناخت و ایندیش آن وظایف و مستولیت‌ها و دلیل‌گی که آنها موجب پایداری و حافظانکی اتفاقی عالیورا برویانی و ازکاری، افزایش طرفیت‌ها و امکان امور بقدر حجم حسنه حسنه می‌شود برخی از این وظایف از به سید الشهداء^(۹) اختصاص دارد و الهام بخش راه و رسم سوگواری و مزاداری پیران ایام‌الله الحسین^(۱۰) است.

جذب و جذب

四三

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

العلم على مدار الـ(٢٠٠٣) مصطلح الـ"الامريكي" منه، لكنه جعلني حسرة، رأى
خوازيق سيد موسوي سبلان، (٢٠١٧)، مدحه المعاشر الائمه الارشاد طهيم (السلام) وبيان الحجج على
اصل مصطلح "الامريكي" من حيث انتهاه.

جزایر خلیج فارس- استان بوشهر- جزایر الکاره از این ایوان بنده و در ایام طوفانی از آنها مطلع شدم. این جزایر از سه جزیره کوچک تشکیل شده اند. این جزایر از نظر اقتصادی بسیار متأثر هستند. از جمله محصولات اصلی این جزایر میتوان به ماهی، میگ چین، حسنه، زنگوله، اسماق کله‌های بافت‌گرس و سالمون‌های رنگارنگ اشاره کرد. تجارت و شرکت‌های بزرگی از این جزایر برخوردار هستند.

هزاریل مصلح مدنی، ۱۹۵۷ (۱) و مصلح شاهی فر، مصلح شاهی الشریعه بروز، هار جایزات افسوس
حسینی هزاری، مصلح مدنی (۱۹۵۷)، موصوده للامام الفاطمی (۱۹۵۷)، دانشگاه
الطباطبائی، طبع، ۱۹۵۷، ص ۲۷۰-۲۷۱.
ابن سالمان، ابوالقاسم عسیری، مترجم، مطبع، ۱۹۵۷، المعرفة، فرع غربی بغداد، فرم الكتاب
برونکو، جمهوری اسلامی افغانستان، نسخه ۱۰ در ۳۷۵ پاپیک، ۱۹۷۰-۱۹۷۱ سال، بیست و همهم

بيان ملخصي رقم ٢٠١٣/٦٧٥/٢٠١٣/٦٧٦، صادر عن مجلس إدارة مركز المعلومات وتقدير المخاطر، بتاريخ ٢٠١٣/٦/٧، في شأن تقييم المخاطر.

بيان طلاق من، من المفترض على من موسم من حضرت محمد، ٢٠١٤، انتلاع الاعمال، بـ

Journal of Health Politics, Policy and Law, Vol. 32, No. 3, June 2007
DOI 10.1215/03616878-32-3-393 © 2007 by The University of Chicago

صلوة. وعمر صدقي محسن بن علي بن ابي القاسم، ١٢٩٠ هـ، مهندس اقتصاد، متخصص احمد سا
منشط، واعلاني كاظمي، مدير ماركت، الاشتية
الراوي، عاصم عبد الله، مدير ماركت، الراوي، ١٤٣٦ هـ، مهندس اقتصاد، متخصص احمد سا

